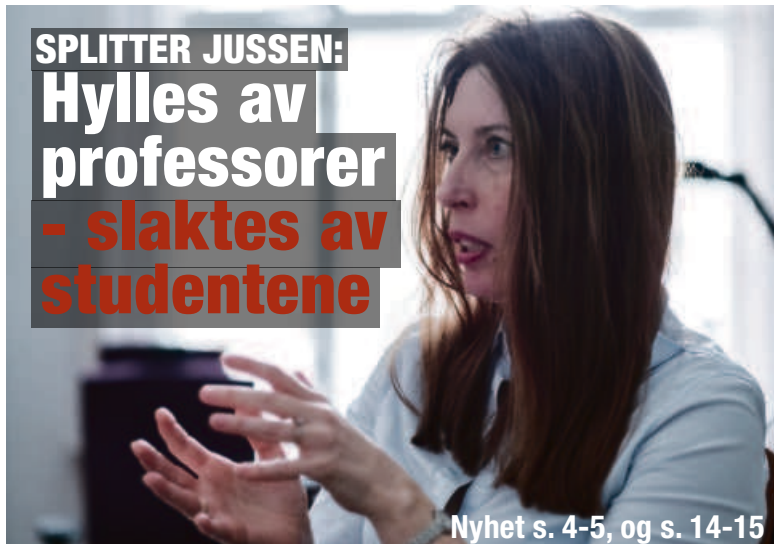


SPLITTER JUSSSEN:
Hylles av professorer
- slaktes av studentene



Nyhet s. 4-5, og s. 14-15

YUNG SMUL:
– Jeg har 5,6 i snitt



Kultur s. 12-13

NORSK-RUSSISKE MIKE
STEMMER PÅ PUTIN:



– HAN VIL DET BESTE FOR LANDET

Utenriks s. 16-17

UNIVERSITAS

Nor  største studentavis | årgang 72, utgave 10 | www.universitas.no | onsdag 14. mars 2018

– Det er ikke elitens privilegium å bli lovens voktere Debatt s. 2-3



”JEG HAR ALDRI FØLT MEG SÅ
UTNYTTET

FEM UTENLANDSKE ANSATTE FORTELLER OM DÅRLIGE ARBEIDSFORHOLD, UTFRYSNING OG FRYKTKULTUR

Nyhet s. 8-9



HENDVEND DERE TIL KINOEN SOM GRUPPE
OG FÅ STUDENTPRIS 50 KR!

ROVERDATTER

PÅ KINO FRA 16. MARS

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daae**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Markus Slettholm**

magasinredaktør: **Regine Stokstad**

MENINGER

Skremmende studentforakt

Respekt! Og dere på jus har endog sterkt selekterte studenter i forhold til oss på HF, for eksempel, » skrev en professor på Det humanistiske fakultet.

«For en nydelig rant. Den har de eplekjekke studentene godt av. Veldig bra!» skrev en partner i advokatfirmaet Schjødt.

«Endelig en dåd! Forfriskende, » skrev en kjent akademisk bauta.

Det stormet i sosiale medier da jusprofessor Benedikte Moltumyr Høgberg publiserte en gjengivelse av sin tre minutter lange utblåsning overfor sine egne studenter. Bakgrunnen for tiraden var noen uakseptable Jodel-meldinger på jussens kanal om en kvinnelig ansatt ved fakultetet.

Netthets er et stort samfunnsproblem, men er likevel ikke det denne saken handler om. For i oppgjøret med ukulturen på nett, felte Høgberg sin dom over en hel generasjon studenter. Store deler av jusprofessorens tale gikk med på å fable over hvor mye bedre verden var før.

Romantiseringen hennes av romerne, Platon, og Kristiania-bohemien er fullstendig absurd, men i kommentarfeltet satt professorene, toppjuristene, og akademikerbautaene som fjettet. Hyllestene lot ikke vente på seg.

Diskusjonen i etterkant av Høgbers utblåsning har, med få unntak, markert en tydelig front. På den ene siden sitter studentene som føler seg urettferdig satt i bås som hetsere og uinteresserte puggehester. På den andre siden sitter ferdigutdannede voksne mennesker og godter seg over studentene som er satt på plass.

Forakten deres mot dagens studenter er ikke bare totalt urimelig, men også skremmende. Jusstudentene som Høgberg og andre raljerer over, kjemper mot et enormt karakterpress, og legger ned timesvis med jobbing og lesing hvert semester. At menneskene som skal undervise dem og gjøre dem til dyktige jurister har disse nedlatende holdningene ovenfor dem, gjør bare vondt verre.

Å sable ned en hel studentgruppe er ikke veien å gå om ønsket er dialog og et bedre universitet. Gapet mellom professor og student er stort nok som det er. De siste dagers diskusjon viser at det ingen tegn på bedring.

«Forakten deres mot dagens studenter er ikke bare totalt urimelig, men også skremmende.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Det kan ikke bare være polohestenes ambassadører som blir advokater og dommere.

Jussen er for alle

Kommentar

Hans Christian Paulsen, journalist i Universitas



Åvandre rundt på jussen på Universitetet i Oslo (UiO) er som å vandre i gangene på Oslo Handelsgymnasium. Det er hjemmebanen for de rike, privilegerte

og skoleflinke. For guttene og jentene i vaffeljakk og poloskjorter, og for de som mener at karriere er lik lykke. Forskning fra 2017 av Thea Strømme og Marianne Hansen fra Oslomet og UiO viser at prestisjestudiene juss og medisin i Norge først og fremst rekrutterer fra den sosioøkonomiske eliten. Tendensen er sterkest for jussen, og forskerne peker på at rekrutteringen av studenter henger sammen med foreldres inntekt og yrke. Det er problematisk. Rettssystemet angår oss alle, og det er ikke elitens privilegium å bli lovens voktere.

Det har noe å si hvilken bakgrunn landets advokater og dommere har. Å bli representert av en advokat som har noenlunde samme virkelighetsforståelse og bakgrunn som en selv må være mulig

for alle. At dommere kan komme fra hvilket som helst samfunnslag må også være et minstekrav i en moderne rettsstat. Det er mulig at respekten for eliter i gamledager var stor nok til at det ble akseptert at rettsapparatet var i elitens hule hånd, men den tid er forbi for lengst. Et rettsapparat som representerer bredden i befolkningen, starter med et jusstudium som rekrutterer fra alle samfunnslag. Hvis ikke er vi snart like distansert fra rettssystemet vårt som Josef K. er fra farsen av et rettssystem han møter i Kafkas Prosessen. Men

«Det har noe å si hvilken bakgrunn landets advokater og dommere har»

i virkeligheten er de rødhårede gnomene erstattet med vestkantens crème de la crème, som like gjerne kunne vært i styret til Skarpsno, Gimle og Frogner velforening som dommere i en rettsal.

Juss bør være et åpent studium. Ikke fordi det er en rettighet å studere juss, men fordi det er rekrutteringsgrunnlaget til det

norske rettsvesenet. Det er ubehagelig for alle og enhver å sitte rundt et bord der ingen snakker samme språk som deg. Samfunnet og rettssystemet har et kjempeproblem hvis den småkriminelle østkantgutten snakker et språk som ingen i rettsalen forstår.

Etter at jussen i 1985 gikk fra å være et åpent til

Arkivikaren

Historiske skråblikk, av Ingrid Ekeberg



Si meg hva du studerer...

«Studentbarometeret for 2017 viste at det nok en gang var odontologistudentene som studerte mest. Det skal ha vært sant også i 1965. «Det er med odontologene som med kineserne, vi vet de eksisterer, men ser sjelden noe til dem» skriver en Universitas-journalist på søken etter å finne ut hva slags mennesker som skjuler seg under de hvite frakkene. På Odontologi-Cabaret finner journalisten ut at de rett og slett er veldig kule. Kilde? Dem selv. «Hva kan vel stud. odonten for at han har sjarm, og han blir rik, det e'kke rart han er viktig, og at han kan komme til en hver pikes barm. Hva kan vel stud. odonten for at han har bil, for han har valgt det feteste av alle yrker, så han kan gjøre akkurat som han vil» lod åpningsnummeret, tonesatt til melodi «Den deilige Sigismund». Og vi stemmer!!

Universitas nr. 5, 16. februar 1965



Si meg hva du forsker på...

«Året er 2008, og UIO-forsker Anders Gustavsson blir på ærbødig vis portrettert i Universitas' føljetong «forskerintervju». «Jeg forsker på dyrekirkegårder og tar utgangspunkt i katten. Jeg ser på hvordan eierne bearbeider sorgen over sine døde katter gjennom rituelle handlinger» sier Gustavsson, i et intervju som skriker etter gode metodespørsmål. Gustavsson kan fortelle at feltarbeidet først og fremst har bestått av å ta bilder av gravene og snakke med de pårørende. «Er det stor forskjell på menneske- og dyrekirkegårder?» lurer Universitas' skarpe journalist på. «Ikke nødvendigvis» roper han.

Universitas nr. 4, 2. mars 2008



ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

å bli et lukket studium har naturlig nok karakterkravene skutt i været. Sånn er det når studiet er forbundet med høy status og inntekt. Skyhøye karakterkrav hjelper ikke akkurat på jussens folkelighet. Jeg nekter å tro at det bare er studenter med toppkar akterer som kan bli gode jurister. Jussen har lang historie som åpent studium og tiden er moden for å gå tilbake til det. Det er ingen skam å snu.

Åpent inntakskrav løser ikke eliterekruttingen alene. Studiet og yrket har en smått selvhøytidelig aura – jussen tiltrekker seg eliten på samme måte som fluer trekkes mot lyset. I over 200 år har jussen rekruttert og utdannet studenter som i all hovedsak kommer fra samfunnets toppsjikt. Det har satt seg i veggene til fakultetet, og det har spredd seg til ryktet utdanningen har. Amerikanske

TV-serier som dyrker et heltebilde av styrtrike partnere i advokatselskaper hjelper ikke. Både karakterkravene og den sosiale kodeksen på jussen oser elite. Det tiltrekker seg en type studenter, men støter også fra seg mange.

Løsningen er derfor å forkaste inntakskravene og gå tilbake til et åpent jusstudium, samtidig som studiets omdømme trenger en skikkelig overhaling. En jusstudent jeg kjenner sa til meg for en tid siden at juss egentlig er et høyskolestudium. Kanskje løsningen på å bli kvitt det brysomme elitestempelet kan være å gi studiet til UiOs folkelige lillebror Oslomet? Over tid vil fjerning av karakterkrav og en mindre elitistisk utdanningsinstitusjon gi oss de advokatene samfunnet trenger.

Poenget er ikke at den småkriminelle østkantgutten må bli jurist. Poenget er at skikkelig representasjon er en rett som er forbeholdt alle samfunnslag. På samme måte som de to andre statsmaktene må den dømmende statsmakt representere bredden i samfunnet. Det er ikke godt nok at den eneste veien inn i landets domstoler er gjennom elitens korridorer på landets masterutdanninger i rettsvitenskap. Det som må til for at andre enn de som går i mor og fars fotspor blir advokater, er et åpent og tilgjengelig studium. Det gjør forhåpentligvis også at dommeren du møter i rettsalen like gjerne kan komme fra Grorud som fra Holmenkollen.

debutt@universitas.no

Øyeblikket

av Camilla Alexandra Lie



Kaldt mål: Strømsgodsets Marcus Pedersen feirer i snøfallet etter å ha scoret det raskeste målet i en serieåpning noen sinne: 17 sekunder etter kampstart.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: [universitas_offisiell](https://www.instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Anna Torst
Saatvedt, Solveig Bua Løken,
Axel Hodnefjeld, Kari Eiring



Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsleder:

Mads Randen

madsranden95@gmail.com

454 00 166

NYHET

BENEDIKTE HØGBERG SKJELTE UT EGNE STUDENTER I FORELESNING

Professoren som falt

Studenter bruker Jodel til å spre hets mot foreleserne sine, mener professoren. På fredag fikk hun nok.

Professorkamp

tekst Mads Randen og Jo Marvik
foto Ola Vaten

«Ungdommen nå for tiden foretrekker luksus, har dårlige manerer, fornektet autoritet, har ingen respekt for eldre mennesker, prater når de egentlig burde arbeide, motsier foreldrene sine og tyranniserer sine lærere», skal Sokrates ha sagt for rundt 2500 år siden.

Forrige fredag kom professor ved Det juridiske fakultet, Benedikte Høgberg med et lignende angrep. Mot egne studenter, i sin egen forelesning. Bakgrunnen for hennes reaksjon skal være anonym hets av kvinnelige forelesere spredd over det sosiale mediet Jodel.

– Den minst populære professoren

– Det hadde vært mye hets av navngitte kvinnelige kolleger. Etter hvert spredde det seg påstander om at kvinnelige ansatte på fakultet var kvotert inn. Jeg hadde et behov for å signalisere til studentene at dette ikke var greit, sier Høgberg til Universitas.

Hun er ikke glad i oppmerksomhet, og er lite villig til å ta bilder, men etter flere omganger med netthets av hennes kolleger så professoren seg nødt til å likevel sette foten ned.

– Inntil forrige fredag var jeg en av de mest populære kvinnelige foreleserne, og jeg så på det som min oppgave å si ifra. Så får det heller være at jeg er blitt blant fakultets minst populære professorer nå.

Høgberg ønsker ikke å uttale seg om hun selv føler seg hetset.

Frykter for rettstaten

Høgberg sikter til en forelesning i statsrett forrige fredag morgen. Det skulle bli en forelesning studentene sent vil glemme. I stedet for å undervise startet professoren med en tirade mot bortskjemte studenter, digitale verktøy og netthets på Jodel.

Høgberg mener dagens studenter er privilegerte, og aldri har hatt flere muligheter til å lære. Og hva gjør de?

– Studenter henfaller til Jodel eller andre sosiale medier, der de kan sende anonyme mel-



Går i rette med jusstudentene: Jussprofessor Benedikte Høgberg mener at kommunikasjon i anonyme kanaler kan sette rettssstaten i fare.

dinger til hverandre, sa Høgberg i talen som hun selv har gjengitt på i sin helhet på Facebook.

Professoren mener et samfunn der kommunikasjonen foregår i anonyme kanaler er skadelig og i verste fall kan rettstaten stå i fare.

– Det som skuffet meg mest var at jusstudenter, som vil gå inn i viktige maktposisjoner, har en liten ansvarsfølelse når de henger ut undervisere i sosiale medier, sier hun.

– Tror du det er mange som bedriver hets på Jodel?

– Jeg tror det er mange nok studenter som beveger seg i slike fora til at jeg må si ifra.

Sluttet med podcast

Som respons på det Høgberg opplever som netthets har hun besluttet å ikke ta opp forelesningene sine på en stund. Professoren mener studentene fin-

«Jeg er blitt blant fakultetets minst populære professorer nå.»

ner små fraser i opptakene og bruker dem til å henge ut forelesere på Jodel.

– Jeg kan ikke spille inn podcast når studenter bruker det

til å latterliggjøre forelesere. Det blir håpløst. Dette var ment som et virkemiddel for å få frem budskapet om at jeg synes dette er alvorlig og krenkende.

I etterkant er det mange som reagerer på hvordan Høgberg gikk ut kollektivt. Flere studenter Universitas har vært i snakk med mener Høgbergs utskjelling ikke er berettiget mot flertallet av studentene. Det å fjerne forelesningsopptak som protest har blitt sett på som urettferdig.

– Forstår du at noen studenter opplever dette som kollektiv avstraffelse?

– Jeg ble overasket over hvor mange studenter som plutselig

vil ha podcastene mine. Det har de aldri signalisert tidligere.

– Føler du selv at du driver med kollektiv avstraffelse?

– Nei, dette var en markering. Nå er vi i gang med en debatt, og det ville vært vanskelig å dra i gang den samme debatten uten.

Respekterer studenter

I Høgbergs tordentale sist fredag uttalte hun at «professorer skal ikke ha pedagogiske evner». Det har fått flere til heve øyenbrynet. Leder for Studentparlamentet, Jens Lægreid, mener uttalelsen er helt merkelig. Høgberg står imidlertid på sitt.

– Professorer er noe annet

ING: t i unåde



enn lærere. Et universitet er noe annet enn en skole. Pedagogiske evner er ikke et krav for å undervise. Med det mener jeg at man må godta at man ikke er god som ny underviser. Mange av foreleserne som er gode i dag, gjorde en dårlig figur da jeg studerte her. De har opparbeidet seg pedagogiske evner på veien. Det tar tid å bli god, sier hun.

– *Er det ikke like viktig at man kan undervise som at man er smart?*

– Det er krevende å fange oppmerksomheten til studentene i over en time. Det viktigste er at professorene har kunnskap om det de foreleser om,

ikke at de er underholdende. – *I forelesningen på fredag opplever mange at du forhøyer professorrollen og snakker ned dagens studenter. Hvordan kan du forvente respekt når du ikke gir studentene det samme?*

– Jeg respekterer studenter i stor utstrekning, men jeg har problemer med å respektere studenter som latterliggjør foreleserne sine anonymt. Det jeg etterlyser er den kritiske og nysgjerrige studenten som sitter på bar og diskuterer. Ikke studenten som kaster dritt på Jodel.

Les hele talen til Høgberg på universitas.no.

universitas@universitas.no

Slik reagerer jussen



Forsvarer Høgberg: Dekan Dag Michalsen mener at professorenes frie ytringer kan skape gode diskusjoner.

Studenter føler seg uthengt, men dekan Dag Michalsen støtter Høgberg fullt ut.

Studentmisnøye

tekst Mads Randen og Jo Marvik
foto Line Ørnes Søndergaard

På fredag gikk professor ved Det juridiske fakultet, Benedikte Høgberg, til angrep på dagens studenter på en forelesning. Hele talen ble lagt ut på Facebook, og har satt fyr på jusmiljøet.

Jodel har sydet, og flere studenter har kastet seg inn i Facebook-debatten.

– Nedlatende

Inger Johanne Heggdal er en av dem. Hun mener jusprofessoren har henvendt seg til studentene på en svært nedlatende måte, der hun straffer alle, på vegne av noen få kommentarer på Jodel.

– Det er alltid noen idioter som sier noe dumt når man kan være anonym. Det betyr ikke at det de sier er representativt verken for flertallet, eller for flere enn dem selv. Høgberg underminerer all slags konstruktiv kritikk mot fakultetet og mot foreleserne med denne uttalelsen.

Jusstudent Nicolay Arntzen Bondi er kritisk til Høgbergs latterliggjøring av studenter fokus på formidlingsevner.

– Pedagogikk er helt sentralt for god læring og utvikling. Det er skremmende om en professor hevder at studenter ønske om god pedagogikk bør møtes med latter.

«Det hele oppleves som en kollektiv avstraffelse for noe kun få har ytret.»

Inger Johanne Heggdal, jusstudent

– Uheldig

Professorkollega Geir Woxholth mener diskusjonen omkring formidling av faglig kvalitet kontra pedagogikk er en evigvarende sak. Spissformuleringen til Høgberg oppfatter han som uheldig.

– Dette er en formulering hun har nyanisert betydelig. Jeg mener selv jeg ikke har gjort mitt beste hvis ikke undervisningen blir oppfattet som optimal, også pedagogisk.

Også den profilerte professoren Mads Andenæs støtter sin kollega.

– Det er viktig at professorer får frihet til å ytre seg. Så får studenter komme med sine tilsvær. Det er bare bra og skaper god diskusjon.

Støtter Høgberg

Dekan ved Det juridiske fakultet Dag Michalsen forteller at han støtter Høgberg fullt ut.

– Anonym hetsing er helt utillatelig. Jeg forsvaret Høgbergs måte å sette grenser. Hun må reagere på slik netthets, selv om det kommer fra et mindretall. Undervisning er et kollektivt ansvar.

Michalsen forteller at han er svært provosert over flere av Jodel-meldingene.

– Foreleserne er den svake part når de mottar hets på denne måten.

Inger Johanne Heggdal forteller at mange studenter ved Det juridiske fakultet lenge har opplevd at de ikke blir hørt, og ennå flere har ytret nettopp dette de siste dagene. Hun reagerer i tillegg på måten Høgberg har valgt å ta opp saken, og at dekanen «støtter henne uforbeholdent» når han åpenbart ikke har satt seg inn i hva dette egentlig handler om.

– Det er ikke greit å henge ut studenter på denne måten. Det Høgberg reagerer på er ikke representativt for studentmassen og det hele oppleves som en kollektiv avstraffelse for noe kun få har ytret.

Les flere reaksjoner på debattsidene.

universitas@universitas.no

Klagestorm mot kalde



Kaldt ute, kaldt inne: – Jeg har allerede sendt inn klage på temperaturen, men det har vært sånn ganske lenge nå, sier psykologistudent Nora Benningstad. Her med medstudent Madelon Oussoren på Harald Schjelderups hus.

Siden november har det kommet inn 165 klager på innetemperaturen på UiO. Aller verst er det på Harald Schjelderups hus og SV-bygget.

Inneklima

tekst Knut Anders Finnset
foto Henrik Evertsson

I det Universitas ankommer Harald Schjelderups hus, observeres det straks flere studenter i tykke ullgensere, med boblejakker på eller med pledd rundt overkroppen. To som må ta grep for å holde på varmen, er psykologistudentene Nora Benningstad og Madelon Oussoren. De forteller at den lave temperaturen i bygget er utfordrende i studiehverdagen.

– Jeg har allerede sendt inn klage på temperaturen, men det har vært sånn ganske lenge nå, forteller Benningstad.

Oussoren tilføyer at det, under den to uker lange kuldebølgen, ble for kaldt i bygget til å få gjort noe.

– Jeg måtte bare dra hjem.

Sigurd Lerkerød Alnes, som leder fagutvalget ved Psykologisk institutt, sier de har vært kjent med problemet lenge.

– Det er på ingen måte noe nytt. Det har vært gjort tiltak før, og det har blitt bedre i løpet av vinteren tidligere år, men det er åpenbart ingen av tiltakene som har fungert over tid.

Han mener situasjonen er besværlig, men innrømmer at fagutvalget ikke kan gjøre så mye mer enn å påminne administrasjonen om problemet.

– I verste fall vil jo studenter droppe å dra i forelesningene og

Statsbygg måtte ta regningen for vedlikeholdet. Etter møter mellom partene i november bestilte Statsbygg en uavhengig kartlegging av de tekniske forholdene på huset. Denne kartleggingen er nå ferdig, og rapporten viser blant annet at VVS-systemet (varme, ventilasjon og sanitærteknikk, journ.anm.) på huset er i for dårlig stand.

Dette ble tatt opp i møte med lokalt arbeidsmiljøutvalg 6. mars. Det antydes i referatet fra dette møtet at UiO nå likevel må ta sin del av regningen, da det hevdes at Drifts- og vedlikeholdsavde-

Kommunikasjonsdirektør i Statsbygg, Hege Njaa Aschim, forteller at det gjenstår for partene å bli enige om hvem som har ansvar for hvilke områder.

– 16. mars skal vi ha et nytt møte, hvor man skal komme til enighet om fordeling av ansvar for de ulike funnene i rapporten, og utbedringstiltak for disse.

Hun sier hun regner med at prosessen med å iverksette tiltakene kommer i gang fortløpende etter dette.

Ikke i henhold til loven

Mange klager kommer også fra Eilert Sundts hus, også kjent som SV-bygget. På auditorium 4 måler Universitas knappe 18,6 grader, hvor man har satt inn to frittstående ovner for å bistå med oppvarmingen.

Ifølge Arbeidstilsynet er 19 grader den absolutt nedre grensen for hva som er anbefalt innetemperatur på arbeidsplassen, mens forskning viser at den beste temperaturen for arbeid i kontorlandskap ligger på omtrent 22 grader.

Nestleder i Studentutvalget ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Truls Olaussen Sætrang, er også kjent med kuldeproblemet.

Klagetoppen

- Harald Schjelderups hus: 28
- Eilert Sundts hus: 21
- Niels Henrik Abels hus: 16
- Domus Medica: 13
- Georg Morgenstiernes hus: 12

Slik påvirkes du når det er for kaldt:

- Du kan bli mindre effektiv
- Fingerferdighet, presisjon og tempo nedsettes
- Det kan oppstå muskelstivhet, og revmatiske plager forsterkes
- Enkelte blir mer mottakelig for infeksjoner

Kilde: Arbeidstilsynet

«160 innmeldinger fordelt på 28 000 studenter og 7 000 ansatte er ikke mye med tanke på vinteren vi er inne i.»

Elisabeth Todal, kommunikasjonsrådgiver i eiendomsavdelingen.

tilbringe tid her. Det sier seg selv at det da går utover studiene.

Krangler om ansvar

Senest i høst ville John Skogen, direktør i eiendomsavdelingen ved UiO, fraskrive seg ansvaret for inneklimaet på Harald Schjelderups hus, og hevdet at

lingen nylig har satt av midler til utbedring av forholdene. Problemet med kalde oppholdsrom har pågått i en årrekke ved universitetets mange eiendommer. Et enkelt regnestykke viser at det så langt i vinter har kommet inn mer enn én klage for hver eneste dag.

– Det er selvfølgelig utfordrende for studentene når læringsmiljøet ikke er slik det skal. Vi vet at det er noen tekniske utfordringer med ventilasjon og hvordan dette kan og bør utformes, på grunn av byggets fredning.

lesesaler



Moderniseringsbehov

Elisabeth Todal, kommunikasjonsrådgiver på Eiendomsavdelingen ved Universitetet i Oslo, mener på sin side at 160 klager ikke er spesielt mye, med tanke på at universitetet har 35 000 studenter og ansatte. Hun forsikrer imidlertid om at de har praktiske tiltak for å imøtekomme klagenene.

– Når vi får inn melding om kalde lokaler, måler vi temperaturen og justerer ventilasjonsanlegget.

Hun kan informere om at universitetet arbeider systematisk med modernisering av byggene i henhold til en masterplan som

ble utarbeidet i 2015.

– Da hadde UiO sine bygninger et moderniseringsbehov på 8,6 milliarder kroner. Det tar tid, siden vi tross alt eier 100 bygninger.

Hun innrømmer at Eiendomsavdelingen er kjent med at systemet ikke fungerer godt nok enkelte steder.

– Store deler av UiOs bygningsmasse er av eldre dato med ventilasjonsanlegg og vinduer fra samme tid, og da kan det ta litt tid før innetemperaturen justerer seg. Når det gjelder Eilert Sundts hus, er vi kjent med at ventilasjonsanlegget ikke er tilfredsstillende.

universitas@universitas.no



Kald stemning: Gradestokken i auditorium 4 på SV viser 18,6 grader. I et febrilsk forsøk på å varme studentene, er det hentet inn en radioator.



Defekt system: Førstekandidat på Fremskrittlisten, Johan Hertzberg, mener Studentparlamentet kun er for folk som ønsker CV-fyll og gratis pizza.

Vil legge ned Studentparlamentet

Førstekandidaten til den nye Fremskrittlisten ved UiO vil ha slutt på kjedelig studentpolitikk og SiO-monopol, og lover å aldri ta imot en krone fra Studentparlamentet.

Studentpolitikk

tekst Robin Solberg

– Vi har tre fanesaker. Det er å legge ned Studentparlamentet, legge ned ulønnsomme studier, og legge ned SiO-monopolet, sier førstekandidat på Fremskrittlisten Johan Hertzberg.

Den 15. mars lanseres den nye listen, som stiller til valg i mai. Hertzberg forteller at listen er ment som et alternativ til den kjedelige studentpolitikken han opplever på UiO, og vil kjempe hardt for å få gjennomslag.

– **Hvorfor det?**

– Studentparlamentet er defekt. Det er kun for folk som ønsker CV-fyll og gratis pizza, og som bevilger penger til seg selv.

Han mener at studentpolitikkerne snakker om saker som studentene ikke bryr seg om og trekker særlig frem det han ser på som unødvendig pengebruk.

– Lederne tar ut lønninger opp mot 25 000 kroner i måneden, de bruker tilsvarende 2500

semesteravgifter på lønninger.

– Mat skulle bare mangle

Leder for Studentparlamentet Jens Lægreid ønsker den nye listen velkommen og opplever at de er interessert i å jobbe konstruktivt.

– **Hva tenker du om at de vil legge ned Studentparlamentet?**

– Det er leit at de ikke ser verdien av Studentparlamentet, men vi håper at de vil se verdien etter at de har jobbet med oss.

Lægreid kjenner ikke igjen beskrivelsen av Studentparlamentet som et sted hvor folk er for CV-fyll og gratis pizza.

– Jeg opplever at folk er i Studentparlamentet på bakgrunn av et brennende engasjement for studenter, og det skulle bare mangle at de får litt mat igjen for alle timene de legger ned for fellesskapet.

Alternativet

Hertzberg mener man heller burde øke makten til studentrepresentantene som sitter i de ulike styrene rundt omkring på UiO som fakultetene og universitetet kan henvende seg til i saker som vedrører studentene.

– Det er viktig at studentene blir hørt, det blir de ikke i dag. Studentparlamentet vet ikke hva de står for og hva de vedtar, sier Hertzberg og viser til saken om akademisk boikott av Israel hvor Studentparlamentet gikk tilbake på eget vedtak.

– **Hva skulle pengene bevilget til**

Studentparlamentet

■ Studentparlamentet er det øverste tillitsvalgte organet for studenter ved UiO

■ Den totale prislappen ligger på over to millioner kroner.

■ Det er totalt 36 representanter i Studentparlamentet. Fem stykker sitter i Arbeidsutvalget og jobber fulltid med studentpolitikk.

■ Studentvalget for 2018 holdes 3. mai til 15. mai.

studentparlamentet gått til istedenfor?

– Det er mange ting de pengene kunne gått til, for eksempel studentboliger, stipender, eller subsidiert kaffe.

– Betaler for egen pizza

Det er en kjent sak at Studentparlamentet har slitt med svært lav oppslutning i valgene sine. Ved forrige valg deltok kun 17,6 prosent av studentene ved UiO.

– Jeg tror også at vi kan øke den generelle oppslutningen rundt valget ved å mobilisere de studentene som ikke bryr seg i dag, som er over 80 prosent, sier Hertzberg og legger til at listen vil jobbe for sine andre saker om de ikke får lagt ned Studentparlamentet.

– **Er det ikke en fare for at dere blir en del av spillet?**

– Jeg kommer aldri til å ta imot en eneste krone fra Studentparlamentet i godtgjørelse, og jeg kommer til å betale for min egen pizza.

Utenlandske arbeidstakere anklager The Nighthawk Diner for utnyttelse

Ansatte forteller om fryktkultur, trusler og svært dårlige arbeidsforhold på den hippe konseptrestauranten.

Arbeidsliv

tekst Frida Fliflet

foto Leo Krohn, Angelique Culvin, Jil Stiefer Yngland

Midt på travle Grünerløkka ligger The Nighthawk Diner, et av Oslos mest populære brunsjsteder. I januar åpnet de også en ny avdeling på Frogner. På innsiden er imidlertid ikke ting som de skal, mener fem ansatte Universitas har snakket med. I denne saken forteller de om det de mener er svært kritikkverdige forhold. Felles for dem er at ingen er fra Norge, og uten gode norskkunnskaper har de få alternativer til andre arbeidsplasser. Det er grunnen til at fire av fem har bedt om å være anonyme: De er redde for å miste jobben. De er heller ikke klare over rettighetene sine, og når de spør, får de ikke svar fra ledelsen, sier de.

The Nighthawk Diner kjenner seg ikke igjen i beskrivelsene fra de ansatte. Hele tilsvaret deres kan du lese i sidesaken.

Bitter konflikt

Lauren Guido (22) er den eneste som ønsker å stå frem med navn og bilde. Hun har ikke lenger noe å tape. Guido kommer fra USA og studerer internasjonale miljø og utviklingsstudier på Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) i Ås. Hun jobbet på dineren på Grünerløkka, og føler seg grovt utnyttet.

Den siste tiden har hun vært i bitter konflikt med arbeidsplassen. Hun har ikke fått sparken, men føler seg frosset ut.

– Jeg har blitt dyttet ut av jobben min, forteller hun.

I tillegg anklager hun restauranten for å ikke ha betalt ut sykepenger, gitt henne timene hun har krav på gjennom arbeidskontrakten, eller gitt henne pauser i løpet av lange vakter. Til sammen mener hun at dineren skylder henne over 50.000 kroner.

– I tillegg har det dårlige arbeidsmiljøet mens jeg jobbet der ført til negative psykiske konsekvenser.

Universitas var med da Lauren møtte arbeidsgiveren. De diskuterte kravene til studenten, men kom ikke til enighet.



Fortvilet: Amerikanske Lauren Guido sier at restauranten skylder henne over 50 000 kroner.

Amerikansk diner

The Nighthawk Diner ble startet av utelivsmagnaten Jan Vardøen i 2010. Han står bak flere av Oslos mest kjente spisesteder, blant annet Villa Paradiso, Bar Boca, Aku Aku, Grünerløkka brygghus, og Vespas og Humla. Med en amerikansk diner-profil har restauranten nesten utelukkende internasjonale an-

satte og sier at jeg skal gå og gjøre jobben min. Han tar meg ikke seriøst.

– De dreper arbeidsmoralen

Ifølge «Anna» setter ikke managementet av verken tid eller penger til å lære nye ansatte opp, for så å klage over at ingen er opplært godt nok.

– De dreper arbeidsmoralen blant de ansatte. Før jul sa Timon Page at vi ikke fortjente noe julebord, for vi var så dårlige i jobben vår. Jentene må gå i korte uniformer, selv om vi har sagt at gjestene oppfører seg «creepy».

Page selv benekter at han har kommet med en slik uttalelse om julebordet.

Anna har ikke varslet Arbeidstilsynet om forholdene, og forteller at andre ansatte heller ikke tør dette i frykt av å miste jobben. Ifølge henne forteller ikke ledelsen de ansatte noen ting om norske regelverk og rettigheter, vel vitende om at de ikke har noen kunnskaper om hva de har rett på.

– Begge avdelingene har veldig dårlige forhold. Dette var min første jobb utenfor hjemlandet mitt. Jeg har jobbet siden jeg var seksten, og har aldri følt meg så utnyttet.

– Stigma å være syk

«Lucas» kjenner seg igjen i mange av beskrivelsene. Han sier at heller ikke han har fått verken sykepenger eller timene han ifølge kontrakten har krav på. I tillegg forteller han om bygningsarbeidere som jobber i kjøkkenet mens det lages mat.

– Når jeg prøvde å ta opp problemene, ble jeg truet med å kun få de

verste skiftene neste måned.

«Benjamin» er enig, og mener det er et stigma å si at man er syk.

– Jeg har overhørt folk ringe og si de er syke, hvor sjefen etterpå har sagt «for noe tull, han bare lyver».

I tillegg sier han at både kellere og kokker må gjøre oppgaver som ikke er deres.

– Det er veldig kaotisk.

– Flere har blitt syke

«Arnold» forteller om et svært stort gjennomtrekk av ansatte. Ifølge ham har folk har sluttet over en lav sko, og flere er blitt frosset ut. Han sier også at det har vært mye kluss med kontrakter og lønn, og er enig i at det mange ansatte føler på frykt og press.

– Timon prøver å true ansatte med at det finnes ingen andre jobber om vi slutter, fordi vi ikke snakker norsk.

Til tross for dette ser «Arnold» aktivt etter nye jobber.

– Det har blitt veldig ille nå. Den siste måneden har ventilasjonen vært ødelagt på kjøkkenet. Det er røyk hele tiden, enkelte steder kan man nesten ikke se noeenting. Flere har blitt syke.

universitas@universitas.no

Inter Universitas

is the international, English language section of Universitas. Featuring both translations and original articles, Inter is Oslo's top source for international student news in English. Go to the Inter Universitas Facebook page or universitas.no/news for more.



Diner på Frogner. De ansatte forteller om stor utskifting blant de ansatte, og et kaotisk arbeidsmiljø.

Her er tilsvaret fra The Nighthawk Diner

Daglig leder Timon Page og medeier Jan Vardøen svarer på anklagene fra sine ansatte.

Daglig leder på begge filialene Timon Page kjenner seg ikke igjen i beskrivelsene, og presiserer at The Nighthawk Diner er opptatt av overholdelse av arbeidsgivers plikter, også overfor Lauren Guido.

– Vi er forpliktet til og etterstreber å ha et fullt forsvarlig arbeidsmiljø hvor de ansatte kan ta opp ting, sier han.

– Vi har en «code of conduct» som alle ansatte mottar når de ansettes som angir hva de har krav på. Eventuelle relevante lover er også tilgjengelige i HMS-mappen.

Han stiller seg uvitende til at noen ikke har mottatt betaling for sykefravær i arbeidsgiverperioden eller timer de har jobbet. Han er imidlertid kjent med ett tilfelle der arbeidstaker ikke leverte sykemelding og derfor ikke fikk utbetalt sykepenger etter arbeidsgiverperioden.

– The Nighthawk Diner har gitt de arbeidstidene arbeidstakeren har krav på i henhold til arbeidskontrakten, og mulighet til pauser i henhold til det lovfestede og avtalte.

Videre sier han at dineren gjør sitt beste for å gi «tilstrekkelig opplæring» til de ansatte, og at det er beklagelig om det ikke er godt nok, men at de er heldige som har ansatte som gjør en så god jobb.

Mange ansatte

Page mener de gjør sitt beste for å gi de ansatte skift som svarer med de ansattes tidsplaner utenfor arbeidet.

– Vi har over 80 ansatte, så det er vanskelig å møte alles forespørsler. Det vi i hvert fall forsøker å sørge for er at våre ansatte får mengden skift de har rett til og at arbeidsmengden er i samsvar med arbeidsmiljøloven. Lønnsutbetalinger skjer også i henhold til gjeldende regelverk.

Angående kleskode sier Page at de ansatte selv velger om de ønsker å gå i kjole eller bukse.

– Våre ansatte skal ikke skal oppleve upassende oppførsel fra verken gjester eller andre ansatte på arbeidsplassen.

Får gratis norsktimer

Page stiller seg uvitende til anklagelsene om gjennomtrekk av ansatte, kontraktkluss, utfrysning eller fryktkultur.

– De ansatte gis imidlertid tilbud om gratis norsktimer dersom de ønsker det. Disse kursene ble tilbudt alle våre ansatte før kurset startet, og vi vil tilby alle ansatte samme mulighet når neste kurs begynner.

Han kjenner ikke til at ansatte må utføre arbeidsoppgaver som ikke er deres, men sier det i så fall er sterkt beklagelig.

– Trist

– Når det gjelder håndverkere, har det vært tider da teknikere har reparert kjøkkenutstyr mens vi var åpne, men alle de store reparasjoner har blitt gjort mens vi er stengt. Det har ved enkelttilfeller vært vanskelig å få tak i håndverkere utenom arbeidstid.

Page innrømmer at de har hatt problemer med ventilasjonen, men sier den har fungert som den skal siden midten av februar, og at han har beklaget forholdene til dem det gjelder.

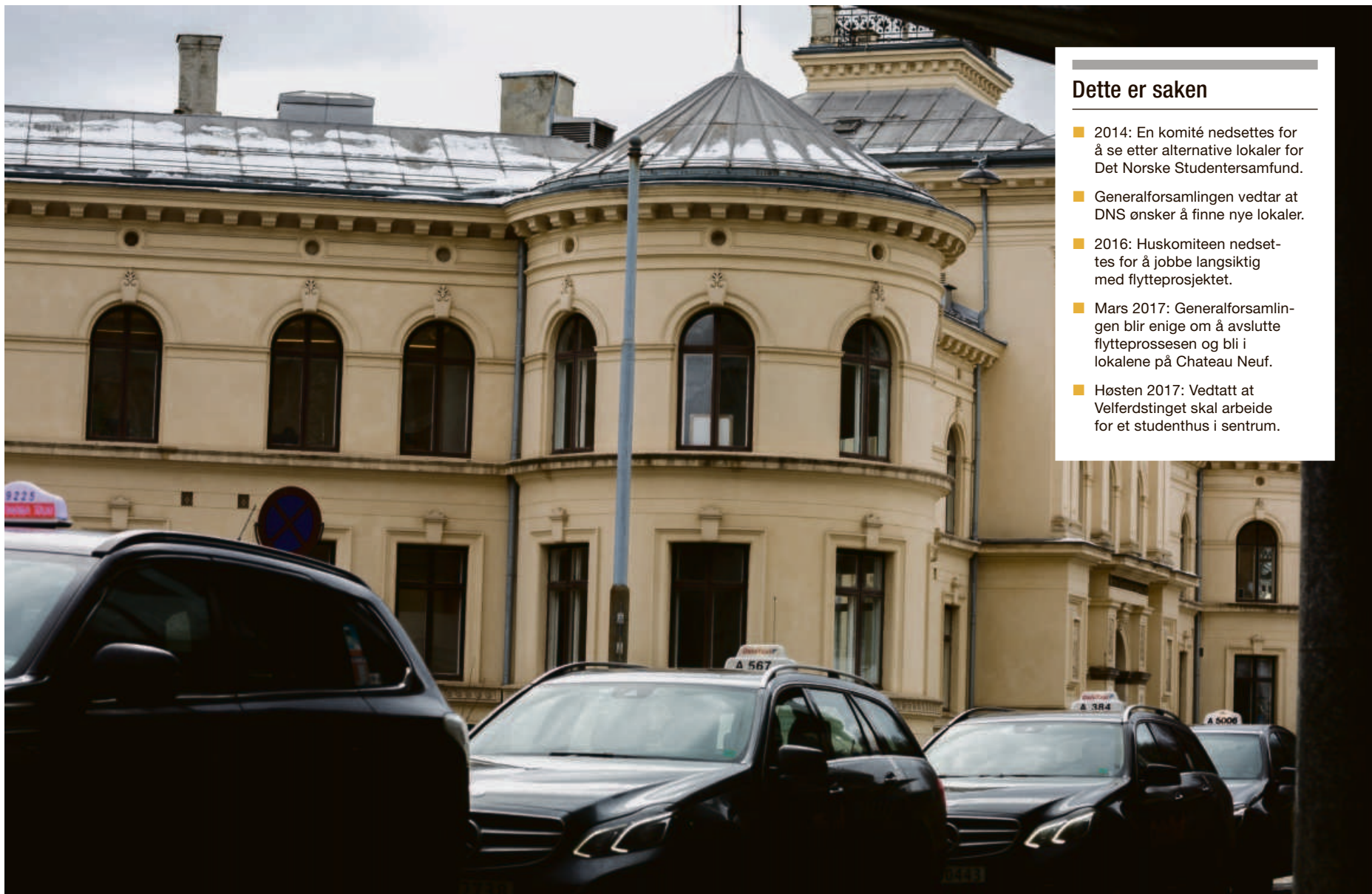
– The Nighthawk Diner ønsker å presisere at vi tilstreber å overholde gjeldende regelverk og ha å ha et godt arbeidsmiljø. Det er trist å høre at noen arbeidstakere forteller at de ikke har opplevd det hos oss, men vi mener bestemt at vi har et veldig godt og inkluderende arbeidsmiljø.

– Ansatte skal ha det fint

Medeier Jan Vardøen forteller at han ikke er involvert i den daglige driften, og derfor ikke har inngående kunnskap om saken.

– Men ut i fra de opplysningene jeg har, mener jeg det ikke er faktisk hold i de anklagene som fremkommer i artikkelen. Vi tar alle anklager på høyst alvor og ser grundig på det. Det er vi forpliktet til. Ut i fra min erfaring stiller jeg imidlertid spørsmålstegn ved det journalistiske arbeid som er gjort i forbindelse med denne artikkelen. Generelt vil jeg presisere at vi er utrolig opptatt av å ha et godt arbeidsmiljø hos oss og det er første gang på 20 år at vi har fått slike tilbakemeldinger som de som fremkommer av artikkelen. Alle som jobber sammen med oss skal ha det fint, det er det aller viktigste.

Vil ha studenthus i sentrum



Dette er saken

- 2014: En komité nedsettes for å se etter alternative lokaler for Det Norske Studentersamfund.
- Generalforsamlingen vedtar at DNS ønsker å finne nye lokaler.
- 2016: Huskomiteen nedsettes for å jobbe langsiktig med flytteprosjektet.
- Mars 2017: Generalforsamlingen blir enige om å avslutte flytteprosessen og bli i lokalene på Chateau Neuf.
- Høsten 2017: Vedtatt at Velferdstinget skal arbeide for et studenthus i sentrum.

Hus/hotell/slott: Det Norske Studentersamfund stemte nei til å flytte til St. Olavs gate 32. Nå vil Velferdstinget inn.

Velferdstinget (VT) har lagt storslagne planer om bar, bordtennis, og shuffle board i et nytt studenthus på Tullinløkka.

Studentpolitikk

tekst Jantra Hollum

Chateau Neuf har i årevis slitt med dårlig oppmøte og den økonomiske driften. Det har lengre tid vært en stor diskusjon om det kunne hjelpe organisasjonen å flytte nærmere sentrum.

St. Olavs gate 32 ble pekt ut som potensiell ny adresse, men flytteplanene ble skrotet av hovedstyret.

Direktør for Det Norske Studentersamfund (DNS), Thorstein Sjørn, mener at de problemene de slet med ikke hadde blitt løst kun ved å flytte inn i nye lokaler.

– Nå har vi endelig fått på plass en dyktig, profesjonell og studentvennlig administrasjon som kan presentere store overskudd til DNS hvert år, som går direkte tilbake til studenttilbudet, sier han.

Nå jobbes det likevel for et nytt studenthus på den samme adressen. Men det er ikke DNS som styrer skuta denne gangen.

Møteplass i sentrum

Leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus, Elisabeth Holien, forteller at det endelige målet med studenthuset er å knytte studen-

tene, institusjonene, foreningslivet, næringslivet og byen tettere sammen.

– Vi håper at studenthuset skal være både en sosial og faglig møteplass, forteller hun.

Velferdstinget ser for seg at det nye studenthuset skal romme kontorer for studentforeninger og ha en form for serveringsvirksomhet. I tillegg ønsker de å kombinere arbeidslokaler, bar, møterom og forsamlingslokaler med spill som shuffleboard, bordtennis og annet etter inspirasjon fra Kulturhuset.

På nyåret satte velferdstinget i gang et offisielt forprosjekt knyt-

«(...) vi har en ambisiøs drøm om at det kanskje er et studenthus i sentrum om fem år»

Elisabeth Holien, Leder for VT i Oslo og Akershus

tet til St. Olavs gate 32, for å vurdere om tomten egner seg til prosjektets formål.

– Dette er et langsiktig prosjekt, men vi har en ambisiøs drøm at det kanskje er et studenthus i sentrum om 5 år. Om forprosjektet skulle konkludere med at St. Olavs gate 32 ikke er et egnet bygg vil arbeidet fortsette, men med alternative lokasjoner i tett dialog med kommunen og eventuelt andre aktører.

Samarbeid

I strategien vektlegges det at det nye studenthuset ikke skal være en erstatning for Chateau Neuf som kulturinstitusjon, og at det verken er hensiktsmessig eller ønskelig å konkurrere med en så viktig premissleverandør for Oslo's studentkultur- og identitet.

Sjørn er ikke bekymret for at det nye studenthuset skal bli en konkurrent til Chateau Neuf.

– I hovedsak skal dette nye studenthuset romme lokaler til studentforeninger- ikke være et kulturtilbud.

Sjørn kan meddele at DNS gjerne vil delta i prosessen.

– Vi har en god del kompetanse og erfaring med lignende drift, og vil selvsagt stille den til disposisjon for Velferdstinget.

Fredet bygg

Men hvis et studenthus i sentrum er så flott, hvorfor ville ikke DNS flytte fra betongblokken på Majorstuen?

Sjørn forteller at argumentene deres for å ikke flytte til St. Olavs gate var i hovedsak todelte; de omfattende kostnadene, og beliggenheten.

– Bygget er fredet på en så omfattende måte at det ville bli umulig å installere nye nødutganger for å utvide kapasiteten nok til å avholde større arrangementer. Dessuten ville det kreve en totalrehabilitering av bygningsmassen, som til prisen ikke hadde tilfredsstillt brukerne

av husets forventninger.

Han synes dessuten at St. Olavs plass 32 er ikke et mer sentralt alternativ enn Chateau Neuf.

– Jeg vil påstå at du ikke akkurat har pulsen på Oslo's uteliv hvis du mener at Slottsparken er et sentralt utelivsområde for studenter.

Velferdstinget er åpne om at bygget har store investeringskostnader. Et anslag viser at rehabilitering alene kan komme på nesten 300 millioner kroner.

– Vi ser for oss at finansieringen vil være en kombinasjon av bidrag fra utdanningsinstitusjonene, samskipnaden, eksterne investorer, søknad til fond og stiftelser, og eventuelle bidrag fra kommunen. Nå er det viktig å ha samtaler med alle disse aktørene for å rede på realismen i prosjektet.

Problematikken rundt fredningsvedtaket er ikke Velferdstinget særlig bekymret over.

– Vi tror at både Statsbygg, som nåværende eiere, Stortinget og Riksantikvaren er interesserte i at bygget skal brukes og fylles med aktivitet, istedenfor at det skal forfalle. Vi har allerede begynt samtaler med både Statsbygg og Riksantikvaren, sier Holien.

Støtte hos SiO

En av aktørene som bistår til forprosjektet er Studentskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

Derfor vil de flytte

■ Flertallet av studenthovedstadens medlemmer og tilhørende studentdemokratier er samlet rundt en felles visjon om å gi studentene en tydelig plass i sentrum av Oslo.

■ Studenthuset vil tilrettelegge for foreningsaktivitet, studentengasjement, innovasjon, kreativitet, tverrfaglighet og aktive studenter.

■ Følgende behov vært identifisert som særlig viktig; lukkede arbeidsrom, stillearealer, store åpne arbeidsarealer, kontorlokaler, serveringsvirksomhet fra morgen til kveld, samt noe aktivitetstilbud.

■ At studenthuset skal være studentdrevet er et ideelt mål.

kilde: Velferdstingets arbeidsutvalg

Styreleder Vetle Bo Saga er helt uenig i DNS' kritikk til at St. Olavs gate 32 er usentralt.

– Hvis man ser på bosetningsmønsteret til studentene så ser man at de fleste bor i områdene St. Hanshaugen og Bislett. Bygget har en umiddelbar nærhet til Tullinløkka og dermed det juridiske fakultet og Oslomet, og områdene rundt Nationaltheatret. SiO har erfaring med å bruke dette området til Studentslippet, og vi opplever stor oppslutning rundt det.

Universitas er en av organisasjonene som har blitt spurt om å flytte inn i et eventuelt studenthus.

universitas@universitas.no

Visste du?

Chateau Neuf sto ferdig i 1973, og har vært Oslos studenthus siden.

HENDVEND DERE
TIL KINOEN SOM
GRUPPE* OG FÅ
STUDENTPRIS
50 KR!

*GRUPPE ER LØST DEFINERT AV
NFKINO OSLO, LA OSS SI MER EN
TRE STYKK. GJELDER KUN DAGTID.



ROVERDATTER

EN GANSKE ANNERLEDES FAR/DATTER FILM AV SOFIA HAUGAN



PÅ KINO FRA 16. MARS

kulturredaktør:
stinerotnes@gmail.comStine Rotnes
954 81 409

KULTUR

KULTURANBEFALING

Stine Rotnes, kulturredaktør i Universitas

Fornøyeelig Oslo-natt

En lys sommerkveld på løkka, og en blind-date som kanskje ikke ble så verst likevel. Premissene er lovent i NRK's relativt nye romantiske minutt-for-minutt dramaserie «En natt». Spør du meg, kan det også slukes i en stor jafs – om du enda ikke har gjort det. Seriens ti episoder er lagt til én og samme kveld, der hovedrolleinnehaverne Anders Baasmo Christiansen

og MyAnna Buring deler mer og mer av egne liv, jo senere på kvelden det blir. Forfriskende nedpå er det også. Følelsen serien gir av Oslo-sommeren er så sterk og fysisk, at da jeg for noen dager siden tok 12-trikken opp Thorvald Meyers gate, klarte jeg nesten å se for meg yrende liv istedenfor vinterstengte uteserveringer. Kanskje er det heller ikke så lenge til.



Yung og lovende



Baba marta: Første mars er det baba marta, «bestemor-mars» i Bulgaria, og Smul er pyntet med to små figurer: En dame og en mann, kledd i hvitt og rødt.

Norges selverklærte feteste rapper studerer biovitenskap, hater fylla og har tatt artistnavnet fra en krigsroman.

Musikk

tekst Frida Fliflet
foto Alf Andreas Grønli Simensen

– Eyy, schmuul, hvor er brillå dine? Kødde, de er på huet ditt, hehe.

Samuel Riiser aka Yung Smul sitter godt plassert på Kulturhuset sammen med manager og bestevenn Gard Øksendal og PR-ansvarlig Jørn Brekke. Smul er kledd i dusrosa hettegenser, rosa Fjällrävensekk og Louis Vuitton-belte. De halvraske brune solbrillene veksler mellom nesetippen og den brune hårmanken. Av og på.

– Navnet er en tribute

Riiser, eller Smul, er tjue år og kommer fra Holmen i Oslo vest. Artist-

navnet stammer fra karakteren Shmuel i «Gutten i den stripete pyjamasen» av John Boyne. Når klassen så filmatiseringen, syntes alle de lignet sånn.

– Dessuten heter jeg jo nesten det samme. «Yung» er kanskje litt lite kreativt. Men navnet er en slags tribute, altså, sier Smul.

Han er halvt bulgarsk, og for anledningen pyntet i hvite, røde og grønne armbånd. På brystet sitter en nål med to små figurer: en dame og en mann, kledd i hvitt og rødt.

– Det er baba marta idag, forklarer han. Baba marta, direkte oversatt «bestemor mars», er en bulgarsk høytidsdag som markerer overgangen fra vinter til vår.

Til tross for at det er tretten minusgrader og lite Oslovær i sikte, ser ikke det ut til å sette noen nevneverdig stopper for Smuls entusiasme. Han ga ut ny singel forrige uke, «Vente», og holder i disse dager flere konserter. Universitas møter ham i forkant av Bylarm, hvor han spilte to konserter.

– Jeg grugleder meg litt. Håper

folk kommer og skjønner hvor fett et Yung Smul-show faktisk er.

Tiårig produsent

Så hva vil han med musikken sin?

– Det starter med at jeg har en følelse, eller vibe. Hvordan humøret mitt er. Så vil jeg lage en beat som passer til det. Har jeg beaten

sjakk? spør han Øksendal.

– Eh, 2008, tror jeg.

– Ok, da begynte jeg å produsere for cirka ti år siden.

– *Hvordan begynner man med produksjon som tiåring?*

– Jeg bare gikk inn på GarageBand [program på Mac, red.anm.] og fant masse loops. Jeg er helt selvlært.

« Det er dritvanskelig å balansere studiene med musikken. Jeg er kanskje på skolen fra åtte til fem, og så i studio hvis jeg har overskudd. »

Samuel Riiser aka Yung Smul, rapper og biovitenskap student

på hjernen en hel dag, er det et godt tegn.

Smul omtaler seg selv som mer produsent enn rapper, og forteller at han har drevet med produksjon i mange år.

– Når var det jeg vant NM i

Unntatt et par sangtimer, da.

Smul forteller at han er inspirert av både reggae, dub og trap. Rapmiljøet på Holmen var imidlertid ikke mye å skryte av.

– Det er ikke så mye som skjer, ass. Men Karpe har bodd i hooden

min i mange år, det er fett.

Rapsenen i Norge beskriver han som «OK minus». Selv om det er noe kult, er det rom for mye mer, mener Smul.

– Det er litt for poporientert her. Jeg prøver å være litt kontroversiell. Shoutout til Vestre Aker Mafia!

Som rappere flest nøler han ikke et millisekund med å utnevne seg selv til den beste.

– Yung Smul er Norges feteste rapper. Utenom meg? Ouuf, nei... da vet jeg ikke. 9MA.

– Hvem er det?

– En kar som lager musikk. Veit ikke hvor han er fra, jeg.

Smul henger ikke så mye med andre musikere, og har beholdt den samme vennegjengen.

– Så har jeg nettopp funnet min gjeng på universitetet. Jeg droppa fadderuka. Jeg hater fylla, var ikke russ heller, jeg er et skikkelig snøflak.

Vanskelig balansegang

Så var det sjongleringen av studiehverdag og rapkarriere. Med 5,6

Debutantpris til Stovner

Tarjei Vesaas' debutantpris for 2017 gikk til Zeshan Shakar, for romanen «Tante Ulrikkes vei». Den norske Forfatterforening offentliggjorde vinneren søndag 11. mars. Boken tar form som en oppvekstroman fra Groruddalen, der én gutt bygger akademisk karriere, mens den andre møter en tøffere virkelighet. Vinnerverket er foreløpig trykket i 16 000

eksemplarer, og belønnes nå med 60 000 kroner, i tillegg til prisens heder. De andre nominerte i kampen om fjorårets beste skjønnlitterære debut, var Rita Paramalingam, Runa Fjellanger og Bendik Vada. Debutantprisen ble første gang utdelt i 1964, der tidligere vinnere har vært Helga Flatland, Carl Frode Tiller og Lars Saabye Christensen.

Kollenkalas på randen?

Var du én av dem som bidro til Kollenkalaset i helgen? Som resultat av det flere aviser har omtalt i termer som «russefest» eller «en frisone for fyll, fanteri og faenskap», kalles arrangørene nå inn på teppet. NRK melder at byråd for kultur, idrett og frivillighet, Rina Mariann Hansen (Ap), kjører et reallt oppvaskmøte med både Holmenkollen skifest, Sporveien og politiet. Det

for å få klarhet i hvordan man egentlig skal klare å håndtere 100 000 mennesker i lørdagshumør på et litt for trangt område. Skifestens fremtid ser likevel lovende ut, skal man tro idrettspresident Tom Tvedts omtale av helgens eskapader: – Men de som har driti seg ut, må kjenne litt på det, og så må vi ordne opp i det.



FOTO: ANGÉLOUE OLIVIER



Shout out til Walter White: Studiehverdagen er ikke så veldig Breaking Bad. Enda.



Fresh student: Yung Smul har ingen Plan A eller B; Han har bare store planer.

i snitt spaserte Smul rett inn på biovitenskap ved Universitetet i Oslo i høst. Selv synes han at han stort sett er en god student, men det krever sitt.

– Det er dritvanskelig å balansere studiene med musikken. Jeg er kanskje på skolen fra åtte til fem, og så i studio hvis jeg har overskudd.

– *Hvor Breaking Bad er skolehverdagen din?*

– Ikke mye, ass. Håper det kanskje blir mer etter hvert.

Han forteller at fascinasjonen for menneskekroppen ledet ham inn på biovitenskap. Helst vil han bli forsker. Kanskje være med å finne opp nye medisiner, som kan redde liv i fremtiden.

Så lenge det går, vil han kombinere både musikk og studier. Ingen av dem er plan A eller plan B. Jo mer du har å gjøre, jo mer motivert blir du, mener han.

Han retter på det røde og hvite armbåndet og sier en setning på bulgarsk.

– Det betyr «jeg ønsker deg lyk-

ke, helse...» og alt sånt der.

Dancehall-sommer

Debut-EP'en «Som jeg vil» kom i fjor. Fremover vil Smul bare spille og lage sanger.

– Jeg har noe dancehall-greier som kommer snart! Det blir faktisk sommerhiten 2018.

– Ouuf, den ja, den er feet, ass, sier bestevenn Øksendal.

I sommer står mange mindre festivaler på tapeten, for å «bygge opp brandet», ifølge Øksendal. Den beste opplevelsen så langt later til å være Haralds Vaffel-festivalen i høst.

– Da knakk scenen i to! Folk kom opp og hoppa så mye.

Kanskje blir sommerens spillejobb enda bedre? Smul vil i alle fall at alle kommer og sjekker ham ut.

– Det er faktisk ingen i Norge som har så grov swag som oss. Det kan du quote meg på.

kulturredaksjonen@universitas.no

«Folkeopplysningen»



Ekspertene:--Jeg tror de fleste innerst inne liker å kunne øse kunnskap, sier realfagskjendis Andreas Wahl. Her forklarer realfagsstudent Sebastian Mangseth talegjenkjenning til en tilfeldig forbipasserende.

Med formidlingskurs i baklomma skal realfagsstudenter ved UiO få nesen opp av bøkene, og ta kampen mot alternative fakta.

Vitenskap

tekst Knut Anders Finnset

foto Eirik Bryhn Jacobsen

Hvor objektiv er egentlig en doktorgradsavhandling, og hva er forskjellen på en kronikk og et leserinnlegg? Spørsmålet stilles i et seminarrom på Abels hus denne onsdagen, foran et tjuetalls realfagsstudenter. Anledningen er workshopen «Skrivelab», og det eneste rendyrkede formidlingskurset ved det matematisk-naturvitenskapelige fakultet ved Universitetet i Oslo.

Med falske nyheter og alternative fakta som nå etablerte konsepter, er det på tide å revurdere hvordan forskning og fakta formidles til folket. I lys av dette ønsker Åsmund Eikenes å gjøre forskning mer tilgjengelig og forståelig for folk flest. Han er førstelektor ved kommunikasjonsseksjonen på Universitetet i Oslo, og emneleder for MN-KOM4000 – Formidling og vitenskapsjournalistikk på Mat-Nat fakultet. Emnet har gått siden 2013, og skal gi studentene evnen til å håndtere mediene, holde spennende foredrag og kunne skrive skarpe kronikker basert på ervervede kunnskaper.

Realfag til alle

Eikenes har selv en solid formidlingsbakgrunn, som forfatter av en populærvitenskapelige boka «Handboka. Alt du vil vite om hendene dine – og litt til», og har tidligere jobbet som journalist.

– Vi har to hovedmål med dette kurset. Det ene er at studentene skal få masse trening i formidling, og det andre er at dette skal gi dem faglig refleksjon som kan gjøre dem bevisste på deres rolle som fagfolk og formidlere av naturvitenskap.

Han mener det er viktig at studentene får gode verktøy for å ytre seg, og blir trygge på at kunnska-

pen de sitter med er viktig for samfunnet.

– De trenger en metaforståelse for hvordan formidling fungerer. Da kan de overføre kunnskapene til egne akademiske tekster, men også formidling via bilder, video og andre ting.

– Veldig relevant

Dagens oppgave for studentene er å skrive forslag til artikler i Store Norske Leksikon, med påfølgende geriljatesting på tilfeldige mennesker på Blindern. Universitas blir med enkeltemnestudent Sebastian Mangseth rundt på campus idet han stopper fremmede for å forklare dem konseptet talegjenkjenning.

Han synes det kunne vært mer fokus på formidling, og forteller at emnet fokuserer på å lære seg å gjøre realfag forståelig for folk flest.

– Nå for tiden ser man jo at mange kanskje stoler på feil kilder, og noen har mistet litt tilliten til forskning. Sånn sett føles det veldig relevant.

Selv er han ferdig med bachelorutdannelsen i interaksjonsdesign ved UiO, men valgte likevel å være med som enkeltemnestudent.

– Det er et veldig morsomt emne, med mye engasjement både fra Åsmund og blant studentene.

En plikt å formidle

En annen formidlende naturviter som etterhvert har blitt kjent for mange via NRK-programmet «Folkeopplysningen», er Andreas Wahl. Han mener det finnes mange gode grunner til å formidle.

– Noen vil se på det som en plikt, eller en form for tilbakebetaling for den utdanning man har fått på felleskapets regning. Og så tror jeg de fleste innerst inne liker å kunne øse kunnskap, å være ekspert. Det er bare synd øsing ikke alltid er den beste formen for formidling.

Og for de som ønsker å bli en superformidler, har han følgende tips å komme med:

– Jeg har tro på mengdetrening og hyppig tilbakemelding. Vær så bevisst på gapet mellom det nivået du leverer på og det nivået du skulle ønske du leverte på, det er gull verdt. Jeg jobber fortsatt med å tette mitt, og håper aldri jeg lykkes helt.

kulturredaksjonen@universitas.no

debattredaktør: Runa Fjellanger
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: søndag klokka 17
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Luguber hypnose

Flere i publikum oppfattet hypnoseshowet med Torggrim Holte på Psykologidagene i Trondheim som upassende, skriver Under Dusken. Den kjente hypnotisøren Torggrim Holte skulle vise psykologistudentene hvordan hypnose kunne brukes. Ikke alle studentene var like fornøyde.

– Han dro et par lugubre vitser om at han kunne gjort drøyeret på nachspiel med de han hypnotiserte. I tillegg sa han at at metoo-kampanjen hadde ødelagt en del av showene hans, fordi han nå

ikke kunne gjøre ting med jentene lenger, sier psykologistudent Jon Tarald Tangen til Under Dusken.

Hypnotisør og tidligere TV2-programleder Torggrim Holte protesterer på Tangens fremstilling:

– Jeg har selv sett mye rart i underholdningsbransjen. Jeg synes metoo-kampanjen er nødvendig, men at den har gått vel langt. Når det gjelder det som ble sagt om nachspiel, så drar jeg jo ikke på nachspiel, og ville uansett ikke gjort noe slikt, sier den tidligere TV2-programlederen.

Stille studiner

Lise Rakner, professor ved Universitetet i Bergen, har forsket på kvinners deltagelse i undervisningen. «I løpet av åtte forelesninger var det totalt 132 «interaksjoner», det vil si enten kommentarer og spørsmål fra studenter eller svar på spørsmål stilt fra foreleseren. Det var omtrent like mange mannlige som kvinnelige studenter i fore-

lesningene. Likevel sto kvinner for 18 av de 132 interaksjonene, som tilsvarer omtrent 13 prosent», skriver Studvest. Hun tror kvinner kvier seg mer for å ta ordet. – I tillegg tror jeg det eksisterer en idé om at alle bør holde kjeft mens foreleseren står som en guru på scenen og snakker. Det er en gammel tanke og skaper dårlig interaksjon, sier Rakner til Studvest.

Ukas sitat:

«The first phrase I learned in Norwegian was «Jeg stemte ikke på Donald Trump»

Den amerikanske utvekslingsstudenten Gabriel Calvin til Studvest

Ukas tweets:



Hans F. Marthinussen @HFMarthinussen
«Høgberg mener at studentene ikke forstår hva professorens rolle er. De skal ikke ha pedagogiske evner.» *puster lettet ut* ...

Bare å bli i Oslo, jusstudenter. Professorene er samme ulla på begge sider av fjellet



Tareq @Tarequn
Interessant å følge konflikten ved det juridiske fakultet ved UiO. Alle professorene og ansatte støtter professor Høgberg og alle studentene er imot. En skulle nesten tro menneskers egen livssituasjon påvirker deres meninger om ting og tang

Her er det noen som har på tenkehatten, ja



Forsberg @forsberg
Syns jusstudentene skal slutte å sitte på Jodel og syte over at Høgberg er en dårlig foreleser. De burde sitte på Frokostkjellern og syte over at Høgberg er en dårlig foreleser.

Så samles vi på kjelleren, jobb, det vet vi, at vi får!

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Vi må skjerpe oss



Jussdebatten

Hedda Larsen Borgan, jusstudent

De siste dages debatt om «Høgberg-gate», har gjort meg oppgitt. Høgbergs hovedpoeng var altså at hun ikke aksepterer hets på en anonym app, og at studentene må ta seg sammen. Som en sanksjon tok hun ikke opp fredagens forelesning på podcast. Ferdig snakka.

Dette har tydeligvis vært så provoserende for mange at både Jodel og Facebook har kokt over. Indignerte studenter raser. Kort sagt fremstilles det som at hun ikke ønsker pedagogiske forelesere. Dette er å tolke Høgberg i verste mening. Hvis man leser hennes utdypende kommentarer, er det klart at det ikke er det hun mener. Dessuten er det liten tvil om at Høgberg er opptatt av pedagogikk, ettersom hun er en svært populær kurs- og foredragsholder. Dette vet studentene.

« Dette er å tolke Høgberg i verste mening »

Ja, podcast er et topp verktøy som vi alle setter pris på. Jeg håper selv at podcasten kommer tilbake – det gjør det lettere for de som har jobber, barn eller andre forpliktelser i tillegg til studiet. Men når podcastopptak brukes som grunnlag for hetsing av enkeltpersoner, så er det bra at noen reagerer. Det trenger vi.

Jusstudenter er de fremtidige fanebærerne for rettsstaten. Derfor setter jeg pris på at Høgberg tar studentene på alvor, og viser at professorer er kritiske, reflekterte mennesker av kjøtt og blod. Det er jo forhåpentligvis det vi også skal bli når vi er ferdige.

debatt@universitas.no

Alle dør i skyttergravskrig



Jussdebatten

Jens Læg Reid, leder av Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo

Nå er vi igang igjen. Professorer stormer mot uengasjerte studenter, studenter stormer mot uengasjerende forelesere. Si-

tuasjonen som har oppstått på juridisk fakultet gjør meg sint, men jeg skal motstå behovet fra å lange ut mot Høgberg og dekanen.

Jeg har selv vært student i en forelesning der en professor gav en student huden full foran en stor gruppe studenter. Jeg syntes det var så ubehagelig at jeg aldri kom tilbake i forelesningene, og avla aldri eksamen. Det å kjeft på studenter i en forelesningssal skader relasjonen mellom professor og student.

Jeg har lyst til å være sint på den professoren som ødela for meg og de andre som tok emnet, og jeg har lyst til å være sint sammen med studentene på juridisk, og samfunnsvitenskapelig, og humanistisk, og medisins og så videre. Samtidig vet jeg det sørgelige utfallet av en skyttergravskrig. Ingen kommer noen vei, alle dør.

Jeg tror alle studenter kommer til UiO med et ønske om å lykkes, og at ingen professorer ønsker

å være dårlige forelesere eller kjipte mennesker. Allikevel kommer det jevnlig beskyldninger om late studenter og arrogante professorer. Denne stillingskrigen er ingen tjent med, verken studenter eller professorer.

Jeg synes ikke det er greit å skjelle ut studenter, og jeg synes heller ikke det er greit å henge ut professorer. Vi er alle en del av et akademisk fellesskap, et fellesskap der begge taper på en splittende polemikk fremfor velplassert, konstruktiv kritikk.

Det er et fåtall av profesorer som kjefter, og det er et fåtall av studenter som henger ut folk. Begge ytringsformene bidrar allikevel til å overskygge viktige debatter og saklig kritikk. Det er viktig å kritisere, men det må skje i riktige kanaler for å få effekt. Det er et ledelsesansvar at studenter og ansatte har tillit til at de kan si fra om vanskelige ting. UiO har et godt system for slikt, si fra-systemet. Studenter må bruke det, og UiO må sørge for at studentene opplever at det hjelper.

Vi vet at undervisning blir bedre når studenter og ansatte snakker sammen. Kjefting og uthenging ødelegger relasjoner. Fordommer blander oss. Det er det ingen som er tjent med.

debatt@universitas.no



JUSSDEBATTEN



ARKIVFOTO: MARIANNE DENAMO

Høgberg blander problemer



Jussdebatten

Alexander Sæthern, jusstudent

Forrige høst var jeg så heldig å følge de gode forelesningene til Benedikte M. Høgberg i statsrett. Derfor var det overraskende da Høgberg søndag publiserte et innlegg med et innhold som mange studenter tar sterk avstand fra. Høgberg blander sammen netthets med konstruktiv kritikk av undervisningen i et konkret fag, konkluderer med at studenter som ønsker pedagogisk undervisning tar lett på rettsstaten, og bør latterliggjøres fordi de ikke er opptatte av kunnskap. Som løsning kutter hun digitale hjelpemidler fra forelesningene. Resonnementene er lite sammenhengende, og basert på feil grunnlag. Tiltakene går ut over studentene, som paradoksalt nok ønsker mer kunnskap. Jeg håper det ikke stemmer med Høgbergs intensjoner.

Klagene på Jodel har dreid seg om lite pedagogiske forelesninger i et bestemt fag, som bidrar til mer forvirring enn grunnlag for tilegnelse av kunnskap. Fakultetet har ikke tatt hensyn til studentenes tilbakemeldinger, noe som har ført til frustrasjon. Kritikken har for det aller meste vært konstruktiv, med få personangrep. Her anser Høgberg enten saklig kritikk som grove personangrep, eller noen få forkastelige innlegg som representative for alle studentenes meninger. Det er urovekkende at en jusprofessor ikke evner å skille

mellom disse to argumentasjonsformene, og blander et alvorlig problem – netthatt – med et rimelig ønske fra studentene om undervisning som utvikler kunnskapstørsten hun etterlyser.

Det er ingen motsetninger mellom de pedagogiske evnene Høgberg latterliggjør og mer tilgjengelig (i alle betydninger) undervisning på den ene siden, og kunnskapsfokus på den andre. Fakultetet oppfyller ikke sitt samfunnsoppdrag om studentene ikke får med seg det som formidles. Gode jurister må forstå det grunnleggende innen de ulike rettsområdene, og da er god undervisning, slik som Høgbergs forelesninger frem til forrige fredag, sentralt. Dårligere læringsutbytte gir studentene, rettsstatens fremtidige voktere, et dårligere kunnskapsgrunnlag. Og de som ikke får vært på forelesninger av ulike grunner, eller ikke får med seg alt som sies, de får ingenting av kunnskapen Høgberg så varmt snakker om, når podcastene fjernes. Jeg er sikker på at rettsstatens opphavsmenn, som Høgberg fremhever, hadde vært sjeleglade om de hadde kunnet bruke digitale hjelpemidler til å bedre kunne formidle sine revolusjonerende tanker, og bidra til økt forståelse av idéen om rettsstaten. Høgbergs virkemiddel

har ingen saklig sammenheng med pedagogiske hensyn eller personangrep. Det virker både som en logisk feilslutning, og en straff for at Høgberg misliker studentenes kritikk.

Det som kunne vært et oppgjør med netthets har blitt til et feilslått oppgjør med saklig undervisningskritikk. Det som for henne er et latterlig ønske om «underholdende» forelesninger, er for oss et ønske om tilgang til grunnlaget for å tilegne oss kunnskapen. Høgberg misforstår, og viser liten evne til å sette seg i studentenes sted. Den potensielle følgen av Høgbergs endringer er at vi får studenter med dårlig innsikt i jussens kunnskapsverden, i strid med hva hun selv ønsker. Det er en langt større fare for rettsstaten enn noen tilbakemeldinger på undervisningen. Jeg ber derfor Høgberg se mer nysansert på saken. Forhåpentligvis vil hun se at digital og pedagogisk undervisning bare er positivt for universitetets fremste oppgave, spredning av kunnskap, som vi studenter bruker mange timer hver dag på å nyttiggjøre oss av. Er det noe som sikrer rettsstaten, som vi alle – faglig ansatte og studenter – har valgt å bruke resten av yrkeslivene våre på å kjempe for, så er det best mulig tilgang til kunnskapen.

debatt@universitas.no

Hva BI egentlig er opptatt av



BI

Dag Morten Dalen,
prorektor ved
Handelshøyskolen BI

På lederplass omtaler Universitas Handelshøyskolen BI som strykprofitør, som ikke har insentiver til å løse studentene gjennom studiet og at det er bedre for oss å la studentene henge etter og ta opp fag. Mulig lederen har underholdningsverdi, men den gir heldigvis en feilaktig fremstilling av BIs engasjement og motiver.

Det er helt riktig, som det påpekes av BI-studentene i artikkelen i samme nummer, at opptakskravene på BIs bachelorprogrammer ikke er like høye som på en del andre høyskoler og universiteter. Desto viktigere er det for oss at vitnemålet, som forhåpentligvis frister i andre enden, henger tilstrekkelig høyt. Derfor merker mange studenter at det krever solid innsats og motivasjon for å lykkes. Mange knekker studiekoden raskt, andre trenger mer tid, og noen vil oppdage at det var et feil valg. Som en seriøs stiftelse som driver forskning og utdanning på høyt nivå, også i internasjonal målestokk, har vi et ansvar for alle gruppene.

Vi jobber hele tiden med studentenes forutsetninger for å lykkes i den kritiske første fasen av studiene, blant annet ved å se hvordan vi kan endre undervisningsoppleggene, med og uten bruk av digitale

«Vi er ikke i mål, like lite som vi er selvtilfreds»

løsninger. Det siste året har vi foretatt grundige analyser for å få en bedre forståelse av hva som kjennetegner studenter som stryker og sliter med progresjon. Det har vi gjort for å komme disse i forkjøpet med oppfølging og veiledning. Vi er ikke i mål, like lite som vi er selvtilfreds. Som mange andre høyskoler og universiteter kan vi bli enda bedre på dette området.

Det økonomiske grunnlaget for vår virksomhet er selvsagt viktig. Det har Universitas rett i. Som stiftelse har vi evighetens perspektiv, og er opptatt av å forvalte studentenes og skattebetalernes penger til det beste for nåværende og fremtidige studenter. Klarer vi å redusere strykprosenten og hjelpe flere studenter raskere gjennom studier, uten at vi senker de faglige kravene, vil hele BIs rektorat juble sammen med studenter og ansatte.

debatt@universitas.no



VALGET I RUSSLAND

utenriksredaktør:
utenriks@universitas.no

Emilie Solberg
902 16 573

– FOLKET BLE

Mikhail Trounine, aka Mike, er 29 år og studerer historie ved UiO. 18. mars skal han til den russiske ambassaden for å stemme på Putin.

Russisk i Norge

tekst Jo Marvik, Johannes Fjeld
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Mike snapper opp en kanne fra en tralle vi går forbi, og tilbyr oss kaffe i det vi setter oss ned i et valgt grupperom på Georg Sverdrups hus. På rommet har han rigget seg til med brødiskiver og en skriveblokk full av notater om russisk historie.

– Det ble sagt mye om demokratisering, nå skal vi joine den vestlige verden og slikt. Det ble i stedet brutal korrupsjon. Folket ble hustla, sier han.

Han forteller at etter Sovjetunionens fall prøvde Putins forgjenger Boris Jeltsin å føre landet i en mer vestlig retning. Resultatet ble i stedet inflasjon, omfattende korrupsjon og institusjonell kaos.

Da Putin tok over, skilte han seg fra sine forgjengere ved å gjennomføre tingene han lovet, mener Mike. Han mener Putin bygget opp industrien, utdanningssystemet og helsevesenet, og gjorde Russland til et stabilt land.

– Det finnes en myte at russere er som sauer som bare vil ha en «sterk leder.» Det er feil. Det vi vil ha er en leder som tar ansvar for det han lover. – *Hvorfor går din stemme til Putin og ikke rivalen Pavel Grudinin?*

– Grudinin representerer et kommunistisk prosjekt som har mistet all troverdighet i Russland. Jeg stemmer på Putin fordi jeg stoler på ham. Putin er rettferdig, han fremmer stabilitet og han er en patriotisk leder som vil det beste for landet.

– Flertallet bestemmer

Mike er født i Russland, men flyttet til Trondheim sammen med sin mor og norske stefar som 14-åring. Han følte seg hjemme i

Norge fra første stund, men uansett hvilket land han er i trives han best i storbyen.

– Å flytte fra Trondheim til Oslo var en større overgang enn å flytte fra Russland til Norge, sier han. Mike drar ofte tilbake til røttene sine i og utenfor St. Petersburg. Han mener gapet mellom by og bygd i Russland har blitt mindre med Putin. Bildet av Russland som et diktatorisk østblokkland, kjenner han seg ikke igjen i.

– Minoriteter blir respektert, men flertallet bestemmer, svarer han på spørsmål om homofiles rettigheter i Russland. Verken ekteskap eller partnerskap blant homofile er lovlig.

– Flertallet har bestemt at det ikke er noe behov for det.

Mike mener russere ikke bryr seg om hvordan slike spørsmål løses i andre land, og stiller seg undrende til hvorfor Vesten er så interessert i hvordan de gjør ting i Russland.

– Vesten er for opptatt av å ikke gjennom nøkkelhullet til andre land og se hva de driver med. I Russland er vi bedre på å «mind our own business», sier han.

– Vestlig sabotasje

Han kjenner seg ikke igjen i vestlige mediers bilde av Russland som lite demokratisk.

– Det finnes mange forskjellige typer demokrati. Jeg vet ikke om Russland er et liberalt demokrati i vestlig forstand, men at Russland er demokratisk er det ingen tvil om, sier han.

Mike mener mye av Vestens kritikk mot Russland i realiteten er en forlengelse av den kalde krigen. For ham virker det som om vestlige krefter konstant er ute etter å svekke og destabilisere Russland.

– Til tross for at den kalde krigen mot ideologien til Sovjetunionen er over, er ikke Vestens sabotasje av Russland det, sier han.

Med én fot i Norge og én i Russland mener imidlertid Mike begge vil tjene på et nærmere samarbeid.

– Det er mye bedre å være venn med naboen sin. Tenk hvor kjipt det er å bo i kollektiv med en fiende.

universitas@universitas.no

Det russiske presidentvalget

- Avholdes 18. mars 2018
- Vladimir Putin er forventet å vinne, og fortsette som president i seks år. Hans statsministerkandidat er Dmitrij Medvedev
- Motkandidater finnes, men de forventes ikke å få stor oppslutning. Det er blant annet Pavel Grudnin fra kommunist-partiet og TV-ankeret og Putins gud-datter Ksenia Sobchak



VIND FRA ØST:– Vi vil bare leve i fred. Vi har aldri kolonisert noen. Vi har bare frigjort. Vi har frigjort verden fra Napoleon. Frigjort verden fra fascisme. Vi har aldri starta kriger, bare stoppa dem, sier Mike.

69% FOR PUTIN

HUSTLA!

«Jeg stemmer på Putin fordi jeg stoler på ham. Han er en patriotisk leder som vil det beste for landet.»

KILDE: DET STASDREVNE RUSSISKE
MENINGSMÅLINGSINSTITUTTET VTSIOM,
13.03.18

Tilbudsguiden

AVIS



Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

BEMANNINGSBYRÅ



Manpower er din døråpner til arbeidsmarkedet.

Som Norges største bemanningsbyrå har vi både faste stillinger og oppdrag hos Norges ledende selskaper.

Se mulighetene på manpower.no

Vi ser frem til på hjelpe deg videre i din karriere.

LEGE



20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

Gode lokale og nasjonale tilbud

TANNLEGE



Ringnes Park Tannhelse
v/ Tannlegene Steinbakken og Dahl
Thorvald Meyersgate 4 A
0555 OSLO

post@rptannhelse.no
Tlf: 22381334 / 22040080
www.rptannhelse.no

Sentralt på Grünerløkka

10% studentrabatt på de fleste typer behandling.

Husk gyldig studentbevis!



Sandaker Tannlegevakt
Sandakerveien 67A
0477 Oslo

Tlf: 22 15 20 00

www.sandakertannlegevakt.no

10% studentrabatt

Fokus på kvalitet og smertefri behandling til meget rimelig pris.

Garantert akutt time innen 2 timer

Tilbudsguiden for studenter i Oslo

TRENING



Friskis&Svettis Majorstuen
Sørkedalsveien 10A
0369 Oslo

oslo@friskissvettis.no
Tlf: 22 83 94 40
www.friskissvettis.no/oslo

Tren for kr. 203,- pr mnd.
Vi har styrkerom, spinning og saltrening.
Gratis prøvetime.



Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperياجym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperياجym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.



Få bedre utbytte av treningen og lær av Norges Eliten!

Book treningstime med Norgesmestere og Europamestere når som helst og hvor som helst!

Last ned appen fra Google play / App Store

www.ikseed.com

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

**Dance Like U** – Okay Kaya
Hvordan danser DU?**Mountains** – Kaia Höl
En slags Lana-Florence-fusion?**Pure Love Star Crossed** – The Fjords
DET brekket!**Hands Off** – Curtains Don't Crack
Mighty fine!

Bok:



Teater:

Et labyrintisk
synsbedrag

Kunstner og forfatter Vibeke Tandbergs billedlige roman lykkes mer som optisk illusjon enn som et fungerende narrativ.

**Eurydike Anal**Av: **Vibeke Tandberg**Forlag: **Forlaget Oktober**

I oktober 1892 ble en tegning av en kanin publisert i det tyske humormagasinet Fliegende Blätter, over beskrivelsen «Kanin og and». Man kan tenke seg lesernes forbløffede blunking i møte med den tilsynelatende usammenhengende billedteksten. Men så, ah!, fra en annen vinkel, ville kaninens konturer plutselig utgjøre formen til nettopp en and. And og kanin ville dermed på magisk vis ha overlappet hverandre, og etterlatt seg en aura av ubegripelig forbauselse.

Å bla seg gjennom Vibeke Tandbergs nye roman «Eurydike Anal», er som å være Fliegende Blätter-leseren konfrontert med «the rabbit-duck illusion» for første gang: forvirrende, forunderlig, og litt hodepinefremkallende.

«Eurydike Anal» er altså mer optisk illusjon enn den er roman. Tandbergs snirkklende narrativ blir nemlig til i adskilte billedflater som på et trippeleksponert fotografi. De ofte to siders lange setninger flyter på kaleidoskopisk vis mellom nåtid og reminisens, mellom tvetydig fakta og overbevisende fiksjon, som kaniner og ender virvlende om hverandre.

Slik får man for eksempel glimt av en manns forsøk på å huske navnet til en dame, der den anstrengte beskrivelsen av hans hukommelsesprosesser blir til et speil for leserens frustrerende forsøk på å skille romanens dimensjoner fra hverandre. Plutselig er det nemlig heller hjerteoperasjoner og samleie som bryter inn, og plutselig styrter flyet til en viss halvfiktiv George. Slik blir man lurt inn i en assosiasjonsrik labyrint, der minnet om ansiktet til damen lett blir til mannens eget speilbilde, og røyken fra en bardames sigarett blir til røyken fra dragegapet tatovert på armen hennes.

Leseren kan da ikke gjøre noe annet enn å prøve å finne frem i den hallusinerende og forvirrende bevissthetsstrømmen: En prosess som til tross for dens til tider fascinerende aspekt, dessverre kan risikere å bli fullstendig utmattende.

Vera Gjermundsen
anmeldelser@universitas.no

FOTO: ØYVIND EIDE

Himmelsk fra
Nationaltheatret

I underkant av ni timer på teater kan virke avskrekkende for mange. Nationalteateret byr likevel på en opplevelse av de sjeldne, i sin skildring av homoseksuell kjærlighet i en turbulent tid.

Engler i Amerika

Hvor: **Nationaltheateret, hovedscenen**Når: **Spilles til 9. juni**

«Jævla Kollen», tenkte jeg og forbante alle menneskene som var skyld i forsinkelsene i trafikken. En forsinkelse som førte til at jeg for første gang, løp fra Jernbanetorget til Nationaltheatret. Dårlig kondisjon skulle ikke hindre meg å se Tony Kushners smått legendariske Engler i Amerika – første gang på en norsk scene. Da jeg endelig satt på den anviste plassen i hovedsalen, om enn noe svett og sprutrød, slo det meg: «8,5 timer på teater er jævlig lenge». Jeg kjente svetten komme tilbake, haket kjøligere.

Men akk mine brødre og søstre, hvor simpelt kan et menneskesinn av og til være? Fra øyeblikket teppet forsvant ble vi dratt inn i denne vakre, rørende og høyst intime fortellingen om homofil kjærlighet i en tid herjet av AIDS og konservativ republikanisme. Ikke et

sekund var fånyttet i dette fyrverkeriet av en produksjon som innledet total depresjon idet det nådde sin konklusjon.

Selve produksjonen er av minimalistisk art. Karakterene blir hentet frem, nydelig enkelt belyst, og den psykologiske, karakterdrevne fortellingen kommer i ytterligere fokus. På toppen av det hele, crème-de-la-crème, er det jazzhalvgud Nils Petter Molvær som har komponert musikken.

Samtlige skuespillere fortjener en romersk triumfparade. Rolletolkningene er sterke og fargefulle, menneskelige og autentiske, dessuten ofte morsomme. Vi møter den mormonske juristen Joe, spilt av Nils Golberg Mulvik, som rives i stykker av sin indre kamp om å ta steget ut av skapet. En kamp ytterligere problematisert gjennom forholdet til konen, Harper.

Ikke minst er Hermann Sabados tolk-

ning av Prior fabelaktig. Reisen fra en sterk fasade til dødens venteværelse blir skildret med innlevelse og en sår humor, som vekket empati i de mørkeste krokene av følelsesgrotten min. Men den sterkeste rollen er uten tvil Terje Strømdahls Roy Cohn. Fallet til dette egoistiske maktmennesket, etter å ha blitt smittet med AIDS, blir spilt ut på en fabelaktig måte, slik at følelsene avsky, medynk, glede og sinne flyr om hverandre.

Når teppet endelig faller, vekker det en intens følelse av ulykke i kroppen. Ikke ulikt følelsen av å være tredje dagen uten nikotin, brenner likesom en kraft i kroppen som bare VIL HA MER – en liten time til med Joe, Harper, Louis, Prior. Jeg halter stivbent ut av dørene, og idet den kalde vinden treffer ansiktet mitt fylles jeg med en sterk lykkefølelse over å ha opplevd noe helt særegent.

Mattis Vaaland
anmeldelser@universitas.no



Hva: **Grønn glede**

Hvem: **Alle født etter 1980**

Andrea Kunz, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Plant mening i livet

Millenniumsgenerasjonen har mer planter enn sine forgjengere. Dessverre har ikke alle like grønne fingre, og personlig har jeg tatt livet av flere kaktuser. Men, det viser seg at jeg kanskje bør øve opp gartnerferdighetene, for det ikke er bare av estetiske grunner at generasjonen vår fyller huset med grønt. Ettersom dagens

unge typisk utsetter å få barn, trenger vi noe annet å ta vare på, ifølge planteeksperter. Planter har en terapeutisk funksjon som gir mening til våre stressende, teknologifylte liv. Det er med andre ord ikke dumt å bli forelder til en Arecapalme eller en Ficus Ginseng. Bare husk å gi vann til babyerstatningen din.



Hva: **Forfølgelse**

Hvem: **Yong Aspiring «Professors»**

Fordi: **Jante lever**

Jo Marvik, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Akademisk jappetid

Akk, hadde det bare vært å kle på seg en grad i filosofi eller litteraturvitenskap... Velvalgt tilbehør har som kjent mye å si for hvordan du uttrykker din kulturelle kapital, men nå som flertallet smykker seg med en ung, intellektuell «professorstil» kan det dog være at enkelte har begynt å undre seg over hvor mange doktorgradsstipendiater

Universitetet i Oslo egentlig har. Det er tross alt kun en begrenset mengde med ullfrakker, lærvesker, turtlenecks, skinnhansker, pensko og runde briller som kan eksistere, uten at hele kjeden av troverdighet knyttet til stiluttrykket faller sammen. Det er nemlig tegn på moderate vindkast mot det vinglete korthuset vi kjenner som HF-looken!

Plate:

Musikk til å sveve på

Et ikke særlig nyskapende, men fantastisk utført album.



Baltus

Av: **Gundelach**

Hvor: **U OK?**

Når: **16. mars**

Gundelach har gjort det skarpt, og har allerede en drøss med streams på sin debut-EP. Man kan lett si at det er visse forventninger til hans debutalbum «Baltus». Soundet er til å sveve på. Det er et nærmest perfekt utformet lydlandskap, og det hele låter som en opprustning av finpolert 80-talls elektropop.

Falsetten har på mange måter blitt et varemerke for Gundelach og tilfører melankoli. Litt på samme måte som tidlig Bon Iver, før de begynte med autotune. Likevel er det som med Bon Iver også litt for mye melankoli i lengden. Det blir såpass mye falsett at når «Past the Building» kommer som nest siste låt så er det som en lettelse å få høre en litt mer nedtonet vokal, selv om det også her brukes falsett i refrenget. Det hjelper også at dette er en av to låter med Arys flotte stemme. Hun passer så godt inn i soundet til Gundelach at hun like gjerne

kunne sunget på alle låtene.

I tillegg til de to låtene med Ary, er det verdt å nevne «Hurt». Den skiller seg ut ved at den klangfylte gitaren i det fjerne får det til å høres ut som noe en kunne definert som elektrowestern. Den fungerer som et frisk pust inn i den innkjørte stilen som er på resten av albumet og sørger for at interessen holder seg oppe midtveis i plata. Men en av de beste låtene er faktisk er førstelåta, et introspor til låta «Duck Hunting». Her benyttes en usedvanlig mørk stemme til Gundelach å være, og den bygges opp før

den kutter brått. Det er lov å føle seg snytt, og håpe at det blir sluppet en lengre versjon senere.

Det er ikke slik at Gundelach finner opp kruttet med dette albumet, og låtene er ikke nødvendigvis de som klistrer seg i hjernebarken. Dette er derimot et helhetlig album med kvaliteter som man kan nyte mens man ligger på sofaen, med hendene bak hodet, og lytter til på et anstendig volum.

Tony Norgaard
anmeldelser@universitas.no

TV:



Et spark i ballene

Likestilling, humor og drama. Du trenger ikke å være fotballfan for å like NRKs nye serie.

Heimebane

Produksjon: **NRK**

Med: **Ane Dahl Torp, John Carew, Emma Bones, Morten Svartveit, Bjarte Hjelmeland m.fl.**

Treneren i fotballklubben Varg i småbyen Ulsteinvik faller om rett før eliteseriestart, og herreklubben får et hastende behov for en erstatter. Det kontroversielle valget av å ansette den kvinnelige treneren Helena Mikkelsen, spilt av Ane Dahl Torp, skaper storm både i media og ikke minst blant gutta på laget hun skal trene. Hun frarøver lagets toppspillere

Michael Ellingsen, spilt av John Carew, muligheten til å bli lagets spillende trener, og han går derfor inn for å skape litt ekstra kvalme for henne. Selv om Mikkelsen har vært trener for et kvinnelag som har nådd opp til Champions League, blir hun møtt med fordommer om å være udugelig for den nye jobben – kvinnefotball er jo tross alt bare lek og moro, og kan ikke måle seg med herrefotballen.

Serien legger frem en rekke etablerte kjønnsholdninger som er å finne på mange mannsdominerte arenaer, kanskje særlig i sport og fotball. I tillegg får vi servert gode eksempler

på mansplaining, locker-room talk, og seksuelt trakasserende meldinger. Selv om det til nå bare har kommet tre episoder, har Torp i sin karakter allerede stått sterkt i stormen, og viser oss en kvinnelig hovedrolle med bein i nesa. Hun svarer skarpt til kritikken hun møter, og lar seg ikke stoppe på veien mot trenerdrømmen. Det kan virke som om NRK prøver å rette et spark mot patriarkatet, og det er deilig å se på.

Selv hvis du er av typen som måtte gi deg med fotball i andre klasse fordi du var redd for balen, vil du fortsatt kunne nyte

dette dramaet. Serien tar opp viktige og gripende tematikker gjennom de flere underhistoriene, og treffer bredt. Et eksempel er det unge fotballtalentet Adrian (Axel Bøyum) som sliter psykisk, fordi han ble proff for tidlig og møter mye press hjemmefra. Skuespillerprestasjonene er for det meste gode, og som seer kan man forvente å bli alt fra rørt til provosert. Heimebane er en folkelig serie som både er morsom og bærer viktige budskap. Jeg gleder meg til å se resten.

Andrea Kunz
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

15 mars Salonghistorier

Et verbalt leirbål! Ta med en venn og hør unike og sanne fortellinger fortalt fra scenen på Ingensteds. Ganske vanlige folk forteller ganske mye fra eget liv. Gratis, ikke billetter, så her gjelder det å være tidlig ute! Dørene åpner klokka 19 og de går på scenen klokka 20.
Ingensteds – GRATIS

15 mars Teknoetikk: Evig solskinn i et plettfritt sinn

Klar for grine -og tenkefilm i Kvadraturen? Denne perlen av en film med Jim Carrey og Kate Winslet er en moderne klassiker, og kombinert med et foredrag er det duket for en perfekt torsdag. Teknologirådets Tore Tennøe har før filmen en samtale med Ylva Østby. Hun er spesialist i klinisk nevropsykologi og postdoktor ved Psykologisk Institutt, UiO, hvor hun forsker på hukommelse.
Cinemateket, 18:00 – 80 kr



17 mars Stiffi-fest TWO!

Fjorårets fest for å hedre legeden Stiffi og hans låt «Respekt» var en heidundrende suksess, og den i år skal etter sigende bli enda bedre! Fremdeles er det coca cola holiola cariola som står på agendaen, og Led Stiffin skal igjen spille opp til dans med et utall forskjellige varianter av den skamteffne låta. Alle de andre MGP Junior-låtene du elsker vil seff også bli spilt!
Betong, Chateau Neuf, 20:00, ID: 18 år for studenter, 20 ellers – GRATIS

18 mars Russisk «valgwake»

18. mars kan president Vladimir Putin mest sannsynlig feire sin fjerde valgseier og starte på det 18. året som leder av Russland. Men hva gjør aktivister, politiske satirikere og ungdom i Russland bak kulisser mens alle er opptatt av Putin? Du kan blant annet lære deg å tegne Putin sjøl, det blir konsert, Kahoot, og valgbingo. Fest!
Kulturhuset, 17:00, ID: 20 år – GRATIS



20 mars Galleri Neuf presenterer «No Man's Land» by Maria Viirros

Galleri Neuf arrangerer sin andre utstilling i 2018, og det er den finske kunstneren Maria Viirros, utvekslingsstudent på KHIO, som står for tur. Det helt fundamentale vitebegjæret er noe hun undersøker gjennom sin kunst i gråtoner. Det blir vernissage denne tirsdagen, med alt hva det betyr av vin og folk, men utstillingen er åpen frem til søndagen!
Galleri Neuf, 19:00 – GRATIS

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Ad notam Universitas oppsummerer uka

SiO snur – gir innsyn i alt

Forrige uke skrev Universitas at SiO Mat og Drikke skryter av gode tilbakemeldinger fra kundene sine, men nekter studentmediene innsyn i hvor den angivelige smigeren kommer fra. Nå kan Ad notam-redaksjonen melde at Steffen Greff, direktør i SiO Mat og Drikke, snur på hælen og gir innsyn i absolutt alt.

– Jeg trodde jeg hadde noe å skjule, og ville ikke slippe andre inn, sier Greff i et eksklusivt intervju til Ad notam-redaksjonen.

– Lite visste jeg at det jeg egentlig burde krevd innsyn i... var meg selv. Greff kom ny-



lig tilbake fra en gjennomreise i India, hvor han har praktisert transcendental meditasjon, tantrisk yoga og ayurvedisk astrologi. Han sier at han på reisen kom i kontakt med seg selv, og ikke lenger føler han trenger å tilbakeholde informasjon om studentenes serveringssteder. Han sier også at venner og kollegaer merker en positiv forandring i ham etter reisen.

– At 3 av 4 av mine venner syns jeg har blitt en chillere fyr etter turen synes jeg er hyggelig, og jeg vil fortsette mitt arbeid for å gjøre denne andelen enda høyere i tiden som kommer.

Ukas studentvin



***BRYTER ISEN*:** Jeg skulle møte vennene til Daten. Som om ikke det er kleint nok i seg selv, skulle jeg møte dem halvnakne i ei trang badstue. Den eneste muligheten jeg hadde til å gjemme meg var en kjapp dukkert i den isbelagte Oslofjorden (hvor man uansett ikke holder ut lenger enn to minutter før man må inn i varmen igjen). Hva gjorde jeg? Jo, jeg tok med meg en iskald, tørr riesling som smakte av syrlig eple med hint av sitrus og innslag av tropisk frukt. Ikke bare var den deilig forfriskende i den klamme badstua; den fungerte også godt som isbryter ;–)

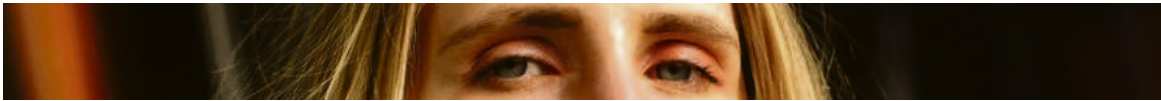


Benedicte Tobiassen, vinanmelder i Universitas

Restene not jeg til takeaway-sushi!
Kein Name Rheinhesen Riesling Trocken 2016
Pris: 109,90 kroner
Land: Tyskland
Alkohol: 12 prosent

Vi spør

KRISTINE OG GUTTACHATTEN



Forrige uke raste Venstrealliansens Kristine Sørheim mot at Jens Lægreid, leder i Studentparlamentet, droppet studentdrevne arrangementer på kvinnedagen for å spise middag med Olav Thon. Dessverre har Jens enda flere middagsplaner. Vi tok en prat med Kristine for å høre hva hun synes om at Jens heller vil jasse med gutta enn å tjene saka.

– *Hei! Avbrøt jeg deg i lesinga nå eller?*
– Ja. Ugreit. Neida.

– *Beklager det. Du, det gjaldt denne saken du uttalte deg i forrige uke.*
– Hehe, hvilken av dem? Neida, jeg tulla.

– *Den om at Lægreid avlyste 8. mars for å spise middag med Olav Thon. Nå har det kommet frem at han heller ikke skal være med på noen 1. mai-markering.*
– Skal han ikke det? Why not?

– *Da skal han på tur til Dubai.*
– Til Dubai?

– *Til Dubai.*
– Kødde du?

– *Jeg kødder ikke.*
– Oh my god, det er så lettis. Hva er det han skal i Dubai?

– *Privat tur. Hva synes du?*
– Men er det en ferie eller er det et eller annet i kraft av å være leder for Studentparlamentet, det er jo en rolig forskjell der.
– *Privat tur.*
– Stakkars Jens... Åh, jeg får nesten vondt. Men ja. Det er forståelig at Jens trenger ferie, han har en jobb med mye press på seg og han må få lov til å være et menneske han også, og ta seg ferier. At han velger å gjøre dette på 1. mai er jo litt kjøpt, men dessverre – jeg er jo uenig i det, men dessverre – så har jo academia ei litt tradisjon for å ikke være de sterkeste på å markere 1. mai og det er jo på en måte også... Det er trist, men det er jo greit, det er arbeidernes dag og at akademikerne ikke har følt like sterkt på den historisk, er på en måte forståelig. Selv om man jo skulle ønske at alle klarte å forene seg på en dag som dette, hvor man feirer

solidaritet og fellesskap. Men ja, vet du, jeg tror ikke vi skal ta Jens på det, han trenger jo ferie han og. Faen heller.

– *OK, men det er ikke bare det, skjønner du. Etter Thon-saken har det lekket et screenshot fra en guttachat til Jodel, hvor Jens Lægreid skriver «I morgen er det Biff & Blowjob-dagen, hehe. Mest for oss gutta;»*
– Kødde du?

– *Nei, jeg kødder ikke.*
– Altså, som sagt: Jeg har forståelse for at Jens er et menneske, at han er ung, at han gjør feil, og at det er gøy å lefle og kødde litt, men han skal kanskje passe seg da, og særlig når han ikke møter opp og ikke er tydelig nok på at han synes 8. mars er så viktig som han sier at han syns, så skal han være litt forsiktig og huske på den posisjonen man har i Studentparlamentet. Og nå er det sånn at studentpolitikken har ikke akkurat ord på seg for å være en inkluderende og brei bevegelse. Jeg tror ikke det er veldig radikalt å påstå at NSO, Studentparlamentet, AU har rykte på seg for å være en guttaklubb hvor gutta sitter og jasser litt for seg selv og drømmer om å bli byråkrater, og da bør man kanskje være ekstra obs på hva man sier. Hvertfall rett før 8. mars.

– *Og hvertfall når Petter Stordalen arrangerer blåskjellfrokost på 17. mai hvor Jens er invitert, så det kan hende han uteblir på nasjonaldagen også.*

– Ja, jeg tenker kanskje at det er på tide å ta en liten realitetssjekk for en del studentpolitikere, da. Se hva vi egentlig vil være.

– *Også er det jo veldig rart at på Verdens dag for sosial rettferdighet så skal*

Jens på Burning Man med Stein Erik Hagen?

– Hæ? Seriøst? OK... OK!

– *Hva tenker du om det?*
– Jeg tror egentlig det jeg har sagt kan gjelde veldig mye av denne oppramsingene av ting. Jeg reagerer mest på det her med å kødde og fucke med kvinnedagen, det syns jeg er jævlig kjøpt gjort. Men også generelt: Jeg prøver virkelig å ha forståelse for at Jens har en jobb hvor han må stille opp på ting som han ikke nødvendigvis backer politisk selv – AU skal være tverrpolitisk og først og fremst jobbe opp mot de store pengene og de store avgjørelsene, men det betyr ikke at man må ofre studentmassen og de breie bevegelsene og grasrota. Og han bør kanskje ta innover seg at den kritikken vi studentpolitikere får mest av er at vi ikke er i kontakt med studentmassen, og at vi bare jakter på jobber i departementet, og at det er derfor vi har engasjert oss, og ikke for å faktisk kjempe for bedre studentvelferd.

– *Verdens bok og -opphavsrettdag, er den viktig for Venstrealliansen?*

– Jeg skal innrømme at jeg kjenner ikke til den sånn med det første.

– *For da skal Jens Lægreid til Moskva for å drikke vodka med Putin og brenne 500 eksemplarer av Det annet kjønn på Petersplassen.*

– Dette er veldig morsomt. Ja, da håper jeg gutta koser seg, jasser litt ordentlig over det.

– *Vil du vurdere din stilling som Blinderns Valerie Solanas?*

– Ja.

QUIZBRØDRENE



av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

- «QI» er et britisk kunnskaps- og humorprogram. Hva står QI for?
- QIs første programleder deler etternavn med hovedpersonen i en animert komiserie som foregår 1000 år frem i tid og er skapt av Matt Groening. Hva er etternavnet?
- Hvilke tre land grenser Mexico til?
- Alexander Rybak vant den norske MGP finalen med sangen «That's How You Write A Song». I følge sangen er det i hovedsak to steg til å skrive en sang, hvilke?
- Hvilken skikkelse er avbildet i Oslos byvåpen, og hva holder vedkommende i hendene?
- Hvem er skaperen av TV-serien

«Unge Lovende»?

- Ranger følgende hovedsteder fra nordligst til sørligst beliggenhet: Kabul, Havanna, Amsterdam, Dakar og Washington, D.C.
- Idrettsprestasjonene fikk ikke oppmerksomhet i Holmenkollen i helgen, men hvem vant henholdsvis tre- og femmila?
- Hva er endestasjonene på t-banelinja som går til Holmenkollen?
- I hvilken by ligger undergrunnsbanesystemet som har flest stopp i verden?
- Hva med undergrunnsbanesystemet som er lengst målt i antall kilometer?

- Hva slags fisk er en skrei?
- Hvilken norsk humortrio er kjent for sangen «Se torsken»?
- I Norge er det tre ulike nødnummere. Hvilket nummer tilhører hvilken nødsentral?
- Hvilket navn brukes om et rom i en kirke, der det oppbevares alterbøker, messeklær og som brukes til et oppholds- og omkleddingsrom for presten?
- I hvilket land er Jacinda Ardern statsminister?
- Denne fuglen har det vitenskapelege navnet *haliaeetus albicilla*, og er Nord-Europas største rovfugl. Hva heter fuglen?

18. Hvem var vokalist i gruppen Roxy Music?

19. Hvilken kjent amerikansk statsmann og politiker skrev boken On China som kom ut i 2011?

20. Hva heter den store åpne plassen i Venezia, der blant annet Dogepalasset ligger?

SVAR/DOM

0-4. Trump: Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.

5-9. Student: Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.

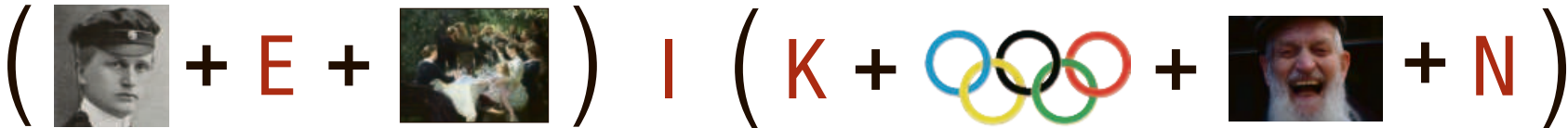
10-14. Førsteamanuensis: Se der ja! Ikkje duuuumt.

15-20. Professor :-) «stolt men ydmyk»

1. Quite interesting. 2. Stephen Fry (Programleder i QI) og Philip J. Fry (Futurama). 3. USA, Guatemala og Belize. 4. «Step one: Believe in it» og «Step two: Just roll with it». 5. St. Halvard, holder en kvemstein og tre piler. 6. Siri Seljeseth. 7. Amsterdam, Washington, Kabul, Havanna og Dakar. 8. Mart Bjugten og Dario Cologna. 9. Fognerseseren til Helseyr/Bengtstallen. 10. New York City (424 stopp). 11. Shanghai (637 km). 12. En torskefisk. 13. KLM. 14. 110 (brann), 112 (polit), 113 (medisinsk). 15. Sakristi. 16. New Zealand. 17. Havran. 18. Bryan Ferry. 19. Henry Kissinger. 20. Markusklassen

Rebus

av snillveig



HINT: Hvor mange knuter tok du på lørdag? ;–) Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Sol sol løp til meg» Det klarte Trond-Baltazar, B&I, Maria Grongstad og Jonas Solgård.